

16

SEIZOEN 2005-2006

D.O.C. STAP

ORION*expres*

De verenigingssponsor van D.O.C. STAP Orion is:

plantina
vitamines

Vereniging

D-O-C-STAP Orion
Postbus 492
Tel. (0314) 34 53 63
KvK Centraal Gelderland
V.40119825

Naamsponsor

D-O-C-STAP

Verenigingssponsor

Plantina Fit Vitamines

Bestuur

Voorzitter Hans Meijer
Secretaresse Joke Emaus
Penningmeester Jos Pasman
Leden Hennie van Haarlem
Wim Dieleman
Ben Menting

Commissies

Herenlijn

Bas Bloem
(0314) 34 18 85

Dameslijn

Bert Snippe
(0314) 34 46 49
(06) 10 94 26 45

Jeugdlijn

Rob Buiting
(0314) 36 61 03

Recreantenlijn

Marianne Groothuis
(0314) 34 01 81

Faciliteiten

Vacature

PR & Communicatie

Ben Menting
(0314) 34 05 60

Sponsoring

Maarten Kuiper
(0314) 33 31 50

Acties

Wim Dieleman
(0314) 32 39 35

Ledenadministratie

Rensje van Haarlem
(0314) 34 15 89

Colofon

Uitgave

Volleybalvereniging
D-O-C-STAP Orion
Jan Bosma
Lambiek Kneplé
Rob Lureman
Dick Visser
René Wiggers

Redactie

Ingezonden stukken,
suggesties, op- en
aanmerkingen kun je
mailen aan
renewiggers@hotmail.com

Vormgeving

René Jansen
Druk Ratio Grafisch Totaal
Fotografie Harrie Ligtoet

Website

www.orion-web.nl

05 Van de voorzitter
Bijna vakantie

06 Interview
Hans Meijer

09 Kampioenen
Dames 8
pakt titel tegen s.v. Harfsen

11 Kampioenen
Meisjes B Nederlands
Jeugdkampioen op Gras

Heren 4 kampioen
zonder spelen

13 Kampioenen
Derde titel op rij voor Heren 6

15 Herenlijn 2005-2006
Een lach en een traan

18 Dameslijn
Prestaties naar behoren

20 Nieuwe trainer Dames
Bob van de Pol

23 Meisjes B
Spannende,
uitputtende finaledag

25 Meisjes D
Verdienstelijk vierde

26 Vrijwilligersavond
De beste Time Out
van het seizoen

28 De vrijwilliger
Jos Pasman

33 Recreanten
Ledenwerving gestart

35 Circulatieteams
Verwachting
niet waar gemaakt

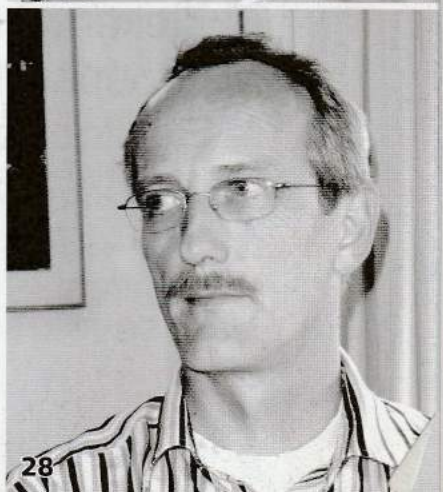
36 Nieuwe trainer Heren
Henk Hansma

41 Competitiestart
Heren starten tegen
Menzis/Lycurgus

42 Verenigingsjeugdtrainer
Cursus meteen volgeboekt

44 Violenactie
Alle records gebroken

De volgende Orion Expres verschijnt
eind september. Kopij inleveren vóór
5 september.

Bijna vakantie

De redactie van de Orion Expres besteedt in dit laatste nummer van het seizoen ondermeer aandacht aan de resultaten van het eerste fusiejaar. Als voorzitter wil ik daar ook een paar regels aan wijden. "Het meeste ging goed", heb ik gezegd in een interview tegen de redactieleden van het clubblad die naar mijn ervaringen vroegen. Maar het verliep nog niet zo goed als ik had gehoopt.

Het werken met twee verschillende volleybalculturen leverde nog wel eens probleempjes op. Vaste gewoonten die in de loop der jaren zijn ontwikkeld kunnen niet ineens over een andere boeg worden gegooid. Het is een gewenningsproces. Als iedereen dat accepteert komen we beslist op één lijn.

Een ander punt is de toewijzing van de zaaluren. Voor de vakantie zijn wij tot redelijke overeenstemming gekomen met de gemeente over de toewijzing van de zalen. Het bestuur wilde graag de trainingen afwerken op zo weinig mogelijk locaties. De zalen in het Metzo College (het voormalige Brewinck) leken daarvoor uitermate geschikt. Uiteindelijk kreeg de vereniging twee avonden in het Metzo College toegewezen. Daarnaast trainen onze leden in de sporthallen Rozengarde en de Bongerd. Dat is te weinig voor alle trainingsavonden maar het is al beter dan het afgelopen seizoen.

Ook ziet het er naar uit dat de D-O-C-STAP Orion Beach Volleybalclub nog deze zomervakantie van start kan gaan. Het bestuur is nog op zoek naar een paar mensen die de kar van het Beachvolleybal gaan trekken. Het jeugdkamp is een van de zaken die vanuit Huévo '85 is meegekomen en daar een lange traditie kende. Deze keer is de iets oudere jeugd aan de beurt, op een fantastische locatie en een prima programma.

Wat ook traditie moet worden is de Vrijwilligersavond. Dit jaar was de eerste D-O-C-STAP Orion Time Out in het Hart van Doetinchem. Vele vrijwilligers waren aanwezig, maar er hadden er nog best een paar bij gekund. Misschien iets voor volgend jaar.

Op deze avond was de professionalisering onderwerp van gesprek. Bijna iedereen kon zich vinden in de visie dat professionalisering vooral ondersteuning van vrijwilligers moet zijn. Dit onderwerp komt vanzelfsprekend terug op de algemene ledenvergadering die op donderdag 22 juni wordt gehouden in de kantine van Saza Top Turncentrum aan de Sportlaan. De vergadering begint om 20.00 uur.

Rest mij nog een ieder een hele goede vakantie te wensen.

Hans Meijer

Orion Expres visitekaartje vereniging

De laatste Orion Expres van het seizoen is opnieuw binnen de gestelde limiet gerealiseerd. Het clubblad wordt inmiddels door velen als het visitekaartje van D-O-C-STAP Orion gezien. Dat is prettig om te horen.

Voor een actieve volleybalvereniging als D-O-C-STAP Orion moet uit zo'n fraaie uitgave als de Orion Expres ook zakelijk gewin te halen zijn. Meer adverteerders, nieuwe teamsponsors. Dan snijdt het mes aan twee kanten.

Zakelijk gewin is met de bezuinigingsronde van de gemeente Doetinchem pure noodzaak. Wim Dieleman en Maarten Kuiper, verantwoordelijk voor de sponsoring, roepen actieve leden op door nieuwe acties deze problematiek te lijf te gaan. Wie voelt zich geroepen?

Na dit zakelijke praatje nu iets over de inhoud. De zesde uitgave is wederom een mengeling met nieuws van de vereniging D-O-C-STAP Orion en de Stichting Topvolleybal D-O-C-STAP Orion.

Voor de vereniging zit het seizoen 2005-2006 er op. Het eerste herenteam van de Stichting beëindigde het geslaagde seizoen al eerder.

Drie verenigingskampioenen worden in dit nummer voor het voetlicht gehaald. Voorzitter Hans Meijer kijkt terug op het eerste fusiejaar. Van de dames-, heren- en recreantenlijst is een kort 'jaarverslag' meegenomen en ook de resultaten bij de Open Club worden nog even belicht.

Vanzelfsprekend ontbreekt een verslag van de succesvolle eerste vrijwilligersavond niet. In de rubriek 'De Vrijwilliger' krijgt Jos Pasmaan alle gelegenheid zijn zegje te doen. Er is aandacht voor de violenactie, het circulatievolleybal en de cursus Verenigingsjeugdtrainer. Ook wordt vooruit gekeken naar het volgende seizoen. De nieuwe trainers Bob van de Pol (eerste damsteam) en Henk Hansma (herenteam stichting) stellen zich voor.

Een nummer ditmaal met wederom een veelheid aan onderwerpen, waarbij de redactie zich afvraagt of leden wel beseffen hoeveel tijd en energie er in gaat zitten voordat de nieuwe Orion Expres in de brievenbus glijdt. Dat wordt overigens met plezier gedaan, ook al is de inbreng van veel leden minimaal. Voorafgaand aan elke nieuwe uitgave kan en mag iedereen de redactie met artikelen en ideeën bestoken. Jammer dat dit nauwelijks gebeurt. Een levendig en gevarieerd verenigingsblad scoort nu eenmaal het hoogst.

Het nieuwe verenigingsjaar zal gekeken worden hoe de inbreng van de leden te vergroten valt. Daarnaast staat nu al vast, dat het komende seizoen beslist het laatste jaar zal zijn, dat uw eindredacteur zijn medewerking aan de Orion Expres zal geven. Daarom roept de redactie nu al gegadigden op, die komend seizoen meedraaien om vervolgens het roer over te nemen.

Voor nu, leden, veel leesgenot met dit zesde nummer. En laat het volgend seizoen nog meer van je horen. Een prettige en zonnige zomervakantie gewenst.

Namens de Redactie
René Wiggers

Wens preses D·O·C·STAP Orion

Een vlekkeloze organisatie die gelijke tred houdt met het juiste verenigingsgevoel.

Dat was vorig jaar voor Hans Meijer een van de belangrijke prioriteiten bij zijn aantreden als voorzitter van D·O·C·STAP Orion.

De praktijk bleek weerbarstiger dan de nieuwe preses had kunnen vermoeden. "Zo krijg je nog geen verenigingsgevoel", moppert Meijer onlangs. De gemeente Doetinchem had een verzoek van D·O·C·STAP Orion afgewezen om de komende drie seizoenen met alle teams te trainen in het Metzo College, het nieuwe schoolgebouw van het voormalige vmbo Brewinc.

"Het gaat niet door omdat de gemeente liever meerdere sportverenigingen in de sportaccommodatie van het Metzo onderbrengt", vervolgt Meijer. "Wij waren erg graag de enige huurder geweest. Het schoolbestuur maakte nota bene geen enkel bezwaar en ondersteunde ons verzoek. We hadden het Metzo graag gehuurd voor de trainingen. Voor het spelen van wedstrijden zijn we aangewezen op Rozengarde en De Bongerd. Nu moeten we de komende tijd weer doormodderen op vijftien verschillende locaties in de gemeente Doetinchem. Zie dan maar die zo belangrijke onderlinge band binnen de vereniging verder te versterken. Voor ons is een centrale trainingslocatie van eminent belang."

D·O·C·STAP Orion heeft wel recht op een aantal uren in de sporthal van het Metzo College. Meijer geeft aan dat de gemeente zaaluren toekent volgens een bepaalde formule waarbij onder andere het aantal teams per club en het aantal spelers/spelsters per team doorslaggevend is. "Volgens dat recept hebben we recht op 19,5 uur per week in een van de grote sporthallen. Wat het Metzo College betreft komen we voornamelijk in aanmerking voor onaantrekkelijke uren." Hernieuwd overleg met de gemeente op 29 mei jl. heeft toch iets positiefs opgeleverd. "Wij mogen nu twee avonden van het Metzo College gebruik maken." Meijer vraagt zich af waarom de verdeelsleutel niet kan worden veranderd. "Er zou beter over nagedacht kunnen worden", zo pleit hij voor een 'andere' manier van denken op het gemeentehuis. "Men zou eens wat soepeler kunnen zijn."

Hans Meijer:

'Soms sta je er als voorzitter even

Soepeler optreden gemeente Doetinchem

Het nieuwe subsidiebeleid is ook al zo'n hap eten uit de gemeentelijke gaarkeuken waar het bestuur van D-O-C-STAP Orion weinig smaak aan kan ontdekken. "In het oude systeem kwam het neer op een jaarlijkse subsidie van 18 euro per jeugdlid. Dat bedrag stijgt in de nieuwe situatie naar 38 euro per kind", brengt Meijer eerst het goede nieuws in beeld. "Als je echter de grote verhogingen van de zaalhuur van 40 procent per 1 januari 2007 en nog eens 20 procent vanaf 2008 betreft bij het nieuwe subsidiebeleid, dan is het saldo per definitie negatief."

Meijer vraagt zich af wat de gemeente daar mee denkt te bereiken. "De overheid zegt dat de zalen- en veldenverhuur niet kostendekkend is. Maar een sportbeleid dat alleen daar oog voor heeft deugt niet. Dan wordt het louter een financieel verhaal. Ik begrijp ook wel dat de gemeente ons lastig vindt, maar we moeten ons geluid laten horen nu de manier van subsidiëren is gewijzigd van generieke bijdragen tot subsidies voor speciale doeleinden. Jongeren die net beginnen met sporten verkeren in een andere positie dan volwassenen die meer geld hebben en hun sportbeoefening wel marktconform kunnen betalen. Het valt me op dat wanneer je er in de wandelgangen over praat, veel mensen het tamelijk gelaten ondergaan."

De komst van de draconische huurverhoging heeft het denken bij D-O-C-STAP Orion niet verlamd. Integendeel, het (oude) plan om zelf een sporthal te gaan beheren lijkt binnen de fusievereniging meer volgingen te krijgen. "In het verleden heeft een werkgroep tweemaal een haalbaarheidsonderzoek ingesteld. Beide keren luidde de conclusie dat de club er niet aan moest beginnen. In ieder geval zal het plan nu minder snel in de kast verdwijnen. We willen het overeind houden."

Dat de gemeentelijke molens ook nog eens langzaam draaien, blijkt bij de aanleg van een beachaccommodatie die D-O-C-STAP hoog op het verlanglijstje heeft staan. Ook hier stelt de gemeente Doetinchem zich niet echt op als een creatieve motor. "Op een stuk grond bij de Saza-turnhal aan de Liemersweg hebben we een locatie voor een beachveld gevonden", zegt Meijer. "Het komt neer op een afgebakend zandveldje met wat attributen. Er zitten voor de gemeente geen financiële consequenties aan vast. We begrijpen heus wel dat er enkele vergunningen afgegeven moeten worden maar het duurt allemaal toch wel erg lang."

We behoren tot de grootste volleybalverenigingen van het land. Alleen kenden de leden van D-O-C-STAP Orion en Huévo elkaar nog niet goed maar dat wordt langzaamaan steeds beter."

Mede door de grote inbreng van de goed draaiende jeugdafdeling van Huévo constateert Meijer met tevredenheid dat twee jeugdteams van D-O-C-STAP Orion het onlangs verschooten op de Open NK Club. "Zowel meisjes D als B eindigden als vierde van Nederland nadat we met vijf teams in de halve finale stonden. Het waren wel allemaal meisjes. Er waren geen jongensteams en dat blijft een probleem."

Hogerop in de vrouwenlijn blijft de dameshoofdmacht ook komend seizoen het vlaggenschip van de vereniging D-O-C-STAP Orion. "We willen graag naar de nieuwe B-league, maar daarvoor zullen er geen scheppen geld naar het eerste team gaan. De condities blijven zoals ze afgelopen seizoen waren. We willen met het team op termijn met een regionale vertegenwoordiging de B-league in. Op dat niveau kunnen we de eigen broek ophouden. Succes trekt altijd leden aan, en de Plantina Volleybalschool krijgt ook talenten binnen. Daarmee kan op termijn met een herkenbaar team de sprong voorwaarts gemaakt worden. En nogmaals, alles gebeurt binnen de financiële kaders."

Het kwam Meijer ook ter ore dat het aantal recreanten terugloopt. "Dat is minder verontrustend dan je denkt. Het is een leeftijds kwestie waarbij er door blessures soms een of twee mensen van een team moeten afhaken. Als er enkele kernspelers stoppen zie je vervolgens dat de rest er geen zin meer in heeft. Gelukkig staat op 17 juni weer het jaarlijkse Grasvolleybaltoernooi dat in het verleden altijd door Huévo werd georganiseerd, voor de deur. Dat wordt achter het Proathuus in Dichteren gehouden en daar zullen we pogingen doen om nieuwe leden in te schrijven."

Het professionaliseren van D-O-C-STAP Orion is een punt waar Meijer zich al eerder over heeft uitgelaten. "Het invullen daarvan heeft volop onze aandacht. Het kan alleen zin hebben dit door te voeren als het kwaliteitsverhogend werkt, zowel technisch als organisatorisch en financieel." Als voorzitter wil Hans Meijer er bijna persoonlijk op toezien dat de vereniging zich 'bekommert om de vrijwilligers'. "Je moet de vrijwilligers ondersteunen en dat kan misschien gebeuren door personen die een vergoeding krijgen."

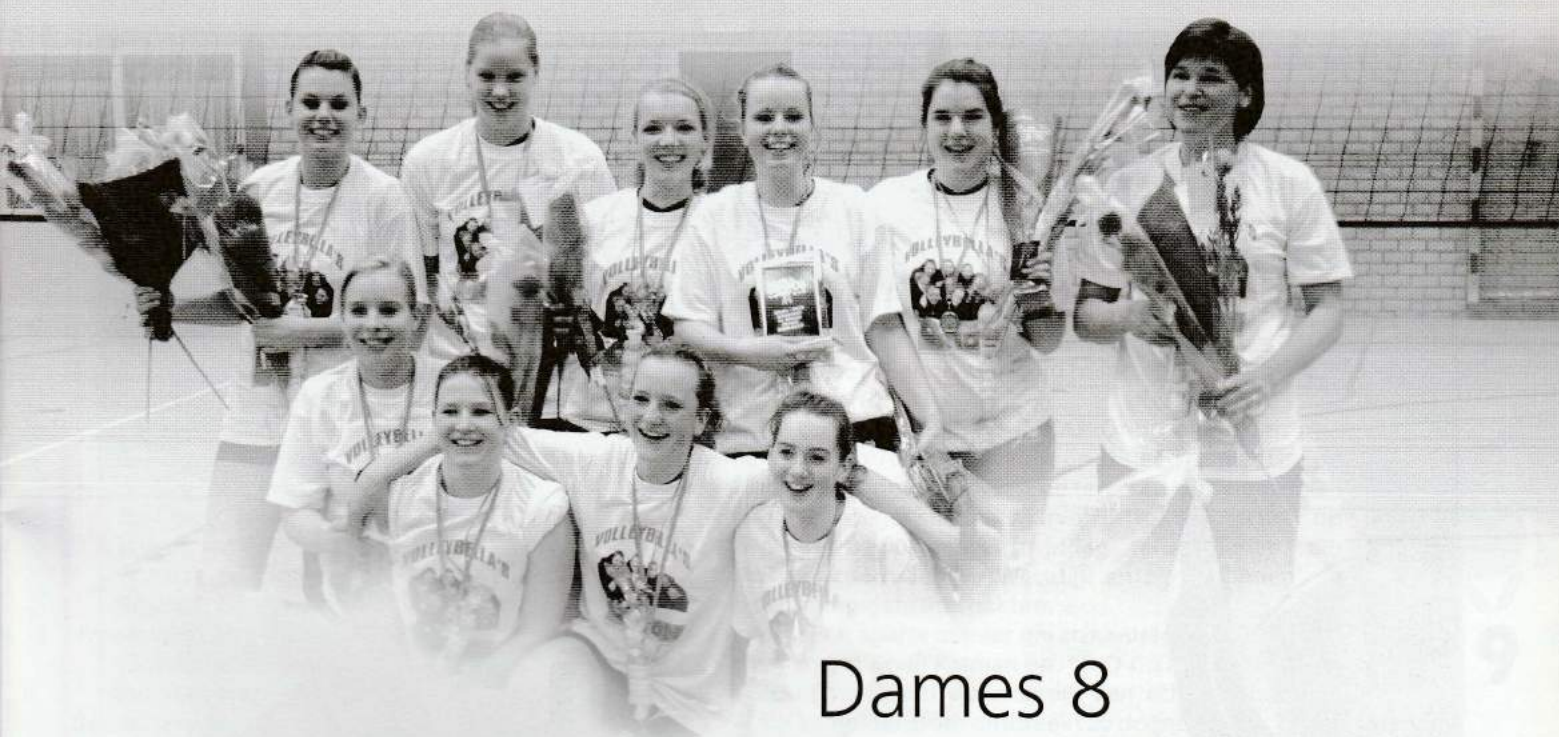
alleen voor, maar altijd springen er weer leden bij'

Ook hier zit sinds 29 mei een beetje schot in. Maar het blijft de vraag of D-O-C-STAP Orion zich dit seizoen nog wel kan inschrijven voor de beachvolleybalcompetitie.

Een aantal zaken bij D-O-C-STAP Orion kan nog een extra steuntje gebruiken. "Het merendeel van de activiteiten bij de club gaat goed, maar het streven blijft om het beter te doen", zegt Meijer bijna een jaar na de fusie tussen de volleybalverenigingen D-O-C-STAP Orion en Huévo'85 waarvan hij vijf jaar preses was. "We zijn na een proefjaar waarin de beide jeugdafdelingen samengingen, verder gegaan als een grote vereniging met ruim zeshonderd leden, waarvan ongeveer de helft bestaat uit jongeren."

Dat kan alleen succesvol zijn als je heel praktisch te werk gaat. Ik zie een professional niet als iemand die in drieluik grijs vanachter een bureau allerlei nota's produceert. Ik denk eerder aan mensen die vanwege hun specifieke kennis voor een aantal vaste taken worden aangenomen."

Met een 'goed gevoel' kijkt Hans Meijer terug op zijn eerste jaar als voorzitter van D-O-C-STAP Orion. "Soms sta je er als voorzitter even alleen voor, maar dat duurt maar kort en altijd springen er toch leden bij en doe je 't weer samen." ■

Dames 8 pakt titel tegen s.v. Harfsen

Zaterdag 25 maart speelden dames 8 de kampioenswedstrijd tegen s.v. Harfsen in sporthal de Bongerd. Door een 3-1 overwinning werd het team van de trainers Hanneke Bloem/Marcel Laan op de twintigste wedstrijddag, twee duels voor het einde van de competitie, kampioen in de tweede klasse E. Hierdoor kon na het laatste fluitsignaal een huldiging en een kampioensfeest losbarsten.

Dames 8 zag een titel stiekem naderbij komen. Het hele jaar werd de ranglijst aangevoerd. Nagenoeg alle wedstrijden werden gewonnen. Alleen naaste concurrent Longa'59 D 3 uit Lichtenvoorde was twee keer te sterk.

De eerste helft van de competitie verliep vrij gemakkelijk. Slechts enkele puntjes werden gemorst. In de tweede helft sloeg het blessurespook toe. Laura, Chantal, Anke P, Robin, Maureen en Anke B, speelsters van andere teams, staken dames 8 een helpende hand toe.

Zo kwam de kampioenswedstrijd tegen s.v. Harfsen, de derde wedstrijd voor het einde van de competitie, in zicht. Voorbereidingen werden getroffen, de champagne gekocht en koud gezet.

Vol vertrouwen werd aan de laatste klus begonnen. Alleen winst was noodzaak. Het maakte niet uit met welke setstanden. Uiteindelijk zegevierden dames 8 met 3-1. Vooral in de laatste set werd nog eens een duidelijke overmacht gedemonstreerd.

Het kampioenschap was binnen en promotie een feit. Speelsters, begeleiding en ouders, die het team het gehele seizoen goed ondersteunden en voor presentjes en T-shirts hadden gezorgd, gingen samen uit hun dak.

Afsluiting van het ceremonieel was een etentje bij 'Pibia' en een feestje tot in de vroege uurtjes bij 'C'est la vie'.

Dames 8 bedankt iedereen die het seizoen een steentje heeft bijgedragen en kijkt tevreden terug op een onvergetelijke kampioensdag. ■

Rosanne Simmelink

Eindstand seizoen 2005/2006

1	D-O-C-STAP ORION D8	22	98
2	Longa'59 D5	22	85
3	s.v. Harfsen D1	22	78
4	Avanti D1	22	75
5	Tornado Laren D1	22	72
6	Tornax D1	22	63
7	Revoc D1	22	38
8	Dynamo-Neede D4	22	36
9	Dijkman/WSV D2	22	35
10	Dash D3	23	31
11	WIK Steenderen D2	23	30
12	D.V.O. D4	22	20

Nederlands Jeugdkampioen op Gras

Uitbundige kampioensfoto Heren 4 ontbreekt

Voor het sportieve succes zorgden: Aniek Nas, Rienke Bloem, Laura Bloem, Frederieke Schut, Mariska Berendsen, Chantal Thuijs, Rosanne Simmelink, Noortje Hartman, Puck Berenbroek, Anke Bloem, Esmé Steintjes, en Sanne Pons.

Begeleiding: Hanneke Bloem/ Danny Appeldoorn

Meisjes B die 15 april in Renkum bij de Open Clubkampioenschappen in de zaal als vierde van Nederland eindigden, verbeterden die prestatie zaterdag 3 juni in de buitenlucht. In het Noord-Brabantse Sint Anthonis pakte D.O.C-STAP Orion de officiële titel Nederlands Jeugdkampioen op Gras. De weersomstandigheden waren uitstekend voor een leuk en prettig volleybaltoernooi: een beetje wind, genoeg voor de lastige floater; voldoende zon om elke tegenstander bij het passen te irriteren en een aangename temperatuur, ongeveer 20° C, genoeg om te bruinen maar niet te warm voor een goede volleybalprestatie.

In de poule pakte D.O.C-STAP Orion de eerste plaats door met verzorgd volleybal achtereenvolgens Volleybalschool Sourcy 2 (Lichtenvoorde), Luctor en Havoc beide sets afhandig te maken. Sportivo moest in de kwartfinale het onderspit delven (2-0). Daarna werd Havoc uit Haaksbergen in de halve finale voor de tweede keer die middag met een nederlaag (2-0) huiswaarts gestuurd.

In de finale stond meisjes B tegenover Taurus Houten, de kersverse Nederlandse Open Club kampioen uit de zaal. Deze tegenstander had D.O.C-STAP Orion tijdens het kampioenschap van de finale afgehouden. Er viel in deze wedstrijd over drie gewonnen sets door meisjes B wat recht te zetten. Met af en toe superieur volleybal pakte D.O.C-STAP Orion de eerste set (25-22). De tweede set kende vervolgens een nog spannender verloop. In de slotfase werd een achterstand (22-24) door een goede serve niet alleen ingelopen (24-24), maar met mooie acties tot winst omgebogen (26-24).

Een rondedans volgde, de yell werd nog één keer op volle sterkte ten gehore gebracht en de kolosale biker werd met trots door de Nederlandse Jeugdkampioen met Gras getoond. Met dit laatste succes sloot meisjes B een leuk, gezellig en vooral sportief geslaagd volleybaljaar af. ■

Kampioen worden in de tweede klasse D zonder de beslissende wedstrijd te spelen. Het overkwam Heren 4.

De heren van D.O.C-STAP Orion eindigden met Marvo'76 Mariënvelde op de eerste plaats. Een beslissingsduel moest de terechte kampioen leveren. Tegenstander Marvo'76 trok zich echter op de bewuste wedstrijddag terug zodat speler/coach Jeroen Westdijk en zijn 'mannen' de kampioensfoto pakte.

"Een aparte manier om zo kampioen te worden," merkt Koen Pasma op. "D.O.C-STAP Orion 4 kon er niets aan veranderen. Een echte uitbundige kampioensfoto ontbreekt zo doende."

Zelfs een teamfoto was niet voor handen. Voor Heren 4 meldde zich tot nu toe geen kleding-/teamsponsor. Wie gaat het nieuwe seizoen met deze enthousiaste groep in de eerste klasse in zee? Gegadigden kunnen zich melden!

Marvin Sombroek, diagonaal bij het eerste mannenteam van de Stichting Topvolleybal Orion, trainde de groep het afgelopen seizoen.

In eerste instantie werd op een klassering in de top 5 gerekend. Het verloop was zo positief dat al snel de vooraf gestelde doelstelling bijgesteld kon worden.

Bijna alle wedstrijden werden gewonnen. Jammer genoeg lang niet allemaal met 4-0. Anders was de kampioensvlag veel eerder geheven. Nu liet het team vaak sets (dom) liggen met als gevolg het aparte kampioenschap.

Toch kijkt heren 4 achteraf op een geslaagd seizoen terug. Het team is Marvin Sombroek dank verschuldigd voor zijn (soms wat moeilijke) trainingsuren met en voor de groep. Ook speler/coach Jeroen Westdijk wordt hierbij betrokken. Voor de titel in de tweede klasse D en promotie naar de eerste klasse zorgden: Niek Hugen, Sander Hugen, Sietse Jager, Martin Meijer, Koen Pasma, Chiel Reuling, Kwinten Sliepen, Rutger Sloot, Wessel van Staal, Michiel v.d Steen en Jeroen Westdijk. ■

Marvin Sombroek

1	D.O.C-STAP ORION H4	22	84
2	Marvo 76 H1	22	84
3	S.C. GORSSEL H1	22	83
4	Dijkman/WSV H2	22	70
5	VIOS Beltrum H1	22	64
6	ASV H1	22	56
7	WIK Steenderen H1	22	55
8	Boemerang H2	22	54
9	D.V.O. H2	22	42
10	BAS/WIVOC H2	22	40
11	s.v. Harfsen H1	22	15
12	V.C.V. H3	22	13

Eindstand
seizoen
2005/2006

Derde titel op rij voor Heren 6!

De harde kern van Heren 6 is terug op het niveau waar het hoort: de eerste klasse van de regio Oost.

De formatie werd voor het derde achtereenvolgende jaar kampioen.

De zesde uitgave is daarmee terug van weggeweest.

Twee jaar geleden werd het team kampioen van de eerste klasse, maar ging promotie niet door omdat het team plaats moest maken voor de aanstormende jeugd. Vervolgens werd Heren 6 kampioen in de derde klasse. Alle 110 sets werden gewonnen, er werden slechts drie time-outs gebruikt. Een record van 25-3, zes duels werden binnen het uur afgerond. Zonder gele of rode kaarten te incasseren werd het karwei geklaard.

Dit in tegenstelling tot het afgelopen seizoen in de tweede klasse. Setverlies kon niet worden voorkomen, maar de ongeslagen status werd uitgebreid naar bijna 50 duels. Enkele wedstrijden werden moeizaam gewonnen. Toch werd het kampioenschap uiteindelijk glansrijk verzilverd.

De samenstelling van Heren 6 is net zo'n bijzondere bittergarnituur als de schalen in de kantine van Rozengarde. Het lijkt namelijk veel meer dan het is. Alle vorige beschrijvingen van het team worden bij deze herroepen.

Lijncoördinator Bas Bloem leidt aan het Henk W(ubbels)-syndroom: een politieke carrière na zijn volleyballoopbaan is onvermijdelijk. Een onderwijsmens dat een dergelijke groep kan samenstellen en zijn eigen fouten zo weet af te wentelen op scheidsrechter en/of medespeler(s) kan zo de Doetinchemse gemeenteraad in.

Bovendien weet niemand hoe Bas aan een arsenaal spelers komt dat op proef bij Heren 6 meetraint. Ze hebben volgens hem allemaal op 'hoog' niveau gespeeld, met zelfs internationale ervaring bij landenteams. Maar iedere keer worden ze afgetest en vertrekken vervolgens een illusie armer, maar een ervaring rijker.

Good-old Henk Salemink, alias 'the legend' gaat Heren 6 helaas verlaten. Zijn medespelers danken hem voor zijn jarenlange rol binnen het team. Vooral zijn gave om iedereen scherp te houden, zodat er geen opstellingsfout werd gemaakt, is noemenswaardig. Zijn erfenis (een teamrollator) werd in grote dank aanvaard en zal volgend seizoen aan slijtage onderhevig zijn.

Jos Pasman, Gijs Post, Mark Bloem, Hennie van Haarlem en Hugo Slutter vechten om het erfrecht. Hugo droeg dit jaar helaas slechts een steentje bij aan het team. Jammer dat het een galsteentje was. Het tweede seizoen van aanvoerder Gijs Post werd succesvol afgesloten. Maar hij kan nog wel wat leren bij het wisselen van medespelers. Dat werd niet altijd in dank aanvaard. Het team bedoelt deze opmerking zeker niet als harde kritiek en hanteert hierbij de slogan: 'een winnende captain heeft altijd gelijk'.

Maarten Brinkhof was de meest constante speler. Tenminste, dat vindt hij zelf. "Ik ben altijd aanwezig, maar helaas meer verbaal dan fysiek. Evenwichtig en strijdbaar en als vice-aanvoerder voor iedere moeder de ideale schoonzoon." Maar juist met vrouwelijke scheidsrechters ging het nog wel eens mis!

Reinier Sloetjes had in het begin moeite met de fysieke, maar vooral psychische belasting op de trainingen. Een opmerkelijk herstel maakte hem tot een vaste waarde binnen Heren 6.

Opmerkelijk is ook dat het team de strijd niet opgaf door een voedselvergiftiging. Er werden in de bidons namelijk stukken hout en rubberen schilfers gevonden. Daarom het verzoek aan Jos om de flesjes in de toekomst op een andere plek te bewaren dan onder zijn werkbank.

Tot slot... Opsporing verzocht. Na het traditionele zeilweekend (half mei) werd de onbetwiste teamknuffel Rob Buiting vermist. Het kan zijn dat hij bij het verschijnen van deze laatste Orion Expres van het seizoen, nog niet is opgespoord. Sluit dan niet uit dat Rob misschien nog ronddoelt in Friesland. Gehuld in een groen, blauw regenpak, met enkele brokstukken van Bas, overgebleven glazen Amaretto van Mark, een kapotte mast en een lege fles Berenburg. ■

Maarten Brinkhof

Eindstand
seizoen
2005/2006

1 D.O.C.STAP ORION H6	22	101
2 Halley H3	22	91
3 Smash '68-SCM H1	22	74
4 Side-Out H1	22	73
5 KSH H1	22	62
6 Favorita H2	22	47
7 Labyellov H2	22	39
8 The Phantoms H2	22	38
9 Favorita H3	22	34
10 Wevoc H3	23	34
11 Longa'59 H4	23	33

Herenlijn 2005-2006: een lach en een traan

De herenlijn mocht dit seizoen twee kampioenen huldigen: heren 4 en heren 6. Prachtig! Door het kampioenschap van beide teams en de degradatie van heren 2 komt D·O·C·STAP Orion volgend seizoen met maar liefst vier teams in de eerste klasse uit. Een overzicht van de resultaten.

Heren 2

Voor heren 2 (foto) eindigde het seizoen met degradatie uit de promotieklasse. Het hele seizoen wees in die richting. Toch geloofde de ploeg tot op de laatste wedstrijddag nog in lijfsbehoud. In de tweede helft van de competitie werden er volop punten binnengehaald, maar ook de naaste concurrenten lieten zich gelden. Met 41 punten en een elfde plaats was D·O·C·STAP Orion 2 de klos. Het probleem van het tweede zat hem niet in de vermeende volleybalkwaliteiten, maar in de bezetting. Geregeld speelde het team door blessures of werk incompleet en hield het drie of vier sets vol. Door gebrek aan wissels liep het vervolgens vaak mis. Jammer, maar op momenten dat men wel voltallig was, bleek het spel goed genoeg om mee te draaien op het niveau van de promotieklasse. Voor volgend seizoen is de opdracht duidelijk; terugkeren op het oude niveau! (en niet meer op zaterdag spelen...)

Heren 3

Dit team begon met de nodige twijfels aan hun competitie. Ook hier dreigden blessures het seizoen te verstieren. Toch belandde het derde op een verdienstelijke achtste plek met 36 punten. Een plaats hoger zat er niet in. De bovenste ploegen volleybalden gewoon beter, maar tegen de naaste belagers werden de punten effectief binnengehaald. Wekelijks kon het team worden aangevuld met spelers uit lagere teams en dat wierp zijn vruchten af.

Heren 4

De jonkies van heren 4 maakten het wel heel spannend in de tweede klasse D. Met 84 punten eindigde het team van coach/speler Jeroen Westdijk met evenveel punten als Marvo'76 op de eerste plaats en slechts een punt voorsprong op Gorssel. Het kampioenschap werd op een schlemielige wijze binnengehaald: op de middag voor het beslissingsduel belde Marvo'76 naar het regiokantoor met de mededeling dat men niet kwam spelen. Een onbevredigende manier, want wat is er nu leuker dan op het veld de winnende punten te scoren? Dit voelde toch een beetje als een afknapper. Heren 4 toonde zich eigenlijk wel de terechte kampioen, want er werden drie sets meer gewonnen en bovendien versloeg men de naaste concurrent twee keer. Om toch maar even de vinger op de zere plek te leggen; soms gingen er setjes kinderlijk eenvoudig verloren tegen laaggeklasseerde teams. Uiteraard is het een uitstekende prestatie om als debutant kampioen te worden. Proficiat, jongens en laat komend seizoen in de eerste klasse zien wat je in huis hebt!

Heren 5

Een ander team met jonge 'honden' is heren 5 van de trainers Rob Buiting (tevens coach) en Itamar Stein. Ook zij speelden dit jaar voor het eerst in de tweede klasse. Met 54 punten en een zesde plek maakten zij een goed seizoen mee. Af en toe moesten ze buigen voor meer ervaren tegenstanders, maar haalden daarnaast regelmatig een behoorlijk niveau. De wisselvalligheid bleef de rode draad die het hele seizoen zichtbaar was. Logisch voor een jonge ploeg en meteen iets om volgend jaar aan te werken. De progressie van de jongens was positief, veel geleerd in verdedigend opzicht en aanvallend duidelijk een stuk sterker. We verwachten wat van deze volleyballers in de toekomst!

Heren 6

Het team met sponsor schildersbedrijf 't Wasinkhuys was en bleef de kampioensploeg. Met 101 punten en 10 voorsprong op de nummer twee werd de competitie afgesloten. Twee jaar achtereen eindigde dit team ongeslagen op de eerste plaats. Toch was dit seizoen veel interessanter dan het vorige. Regelmatig moesten de mouwen worden opgestroopt en twee keer won de ploeg de vijfde set met slechts twee punten verschil. Wat wordt het volgend jaar in de eerste klasse? Speelt de leeftijd deze ploeg parten? Wanneer loopt heren 6 tegen een eerste nederlaag aan? En kan de ploeg wel tegen verlies? In ieder geval staat vast dat de heren een interessant seizoen tegemoet gaan.

Heren 7

Deze ploeg met de 'nickname' het bierteam had aan het einde een onopvallende zevende plaats in zijn bezit met 42 punten. Met 21 punten voorsprong op de nummer acht een relaxte plek. Heren 7 kende een magere bezetting, maar wel hondstrouwe spelers. Slechts incidenteel deed men een beroep op anderen.

Het spel was even degelijk als altijd: een stevige pass met vervolgens perfect spelverdelerswerk en een dodelijke aanval. Oké, er viel wel eens een bal op de grond en tussen de lijnen. Sociaal als ze zijn gunde het team de tegenpartij ook regelmatig een punt. Naast het volleyballen en het bier drinken scoorde het team ook dit jaar weer met een uitstekend verlopen violenactie. Klasse!

Heren 8

Het laatste team in onze rij is heren 8. De ploeg belandde helaas op de laatste plek in de derde klasse H. Met 15 punten liepen de spelers wekelijks tegen een nederlaag aan. Slechts drie keer werd een vijfsetter gehaald. Niet leuk, maar zeer vaak kwam de ploeg aan het einde van de set een beetje te kort. Iets meer vastheid in de basisvaardigheden zal komend seizoen ongetwijfeld tot meer punten leiden. Bijkomend voordeeltje: deze laatste plaats heeft geen vervelende gevolgen in de vorm van degraderen. ■

Bas Bloem, coördinator Herenlijen

Dameslijn presteerde afgelopen seizoen naar behoren

Dames 2

De youngsters van het tweede damesteam presteerden dit seizoen boven verwachting en grepen op het laatst net naast de tweede plaats. Marcel Laan en Danny Appeldoorn moesten heel veel tijd in het team steken om de boel draaiende te houden. Jammer genoeg had Danny de tweede helft van het seizoen andere zaken aan het hoofd. Voor komend seizoen staat er een team dat misschien nog wel hogere ogen gooit. Het blijft altijd afwachten. De lat moet vooraf niet te hoog gelegd worden. Dan kan het opnieuw een mooi sportief seizoen worden voor de tweede uitgave van D-O-C-STAP Orion. Prettig is de doorstroming van Laura Bloem naar het eerste damesteam, maar daarvoor gebruik je toch een opleidingsteam binnen de vereniging.

Dames 3

Het meest ervaren team in de dameslijn eindigde op een mooie achtste plaats. Dat is een uitstekende prestatie als naar de sterkte van de eerste klasse gekeken wordt. Trainer Hugo Slutter mag tevreden zijn. Hugo merkt dat het steeds meer moeite kost de boel scherp te houden. Volgend seizoen bestaat de selectie vermoedelijk opnieuw uit elf/twaalf spelers. Dat is beslist nodig om het seizoen succesvol te laten verlopen. Kleine pijntjes, privé en zakelijke beslommingen zorgen er voor dat het team niet altijd op volle oorlogssterkte kan aantreden.

Dames 4

De dames legden dit seizoen beslag op de tweede plaats in de eerste klasse. Gezien de periodes met de trainer een héél goede prestatie. Over de problemen team/trainer zullen wij maar niet meer uitweiden. Het lag zeker niet aan het team.

Karel Mollevanger verdient vanaf deze plaats een groot compliment. Ondanks zijn nagenoeg volle agenda sprong Karel op trainingen bij. De dames speelden geen promotiewedstrijden. Verschuivingen in de lijn maken het onmogelijk twee promotieklasse teams te vullen. Het is te hopen dat dames 4 in het nieuwe seizoen met een vaste trainer opnieuw succes heeft.

Dames 5

Dit team kende een woelige start. Later ging het beter. Het samenvoegen van jongere en iets oudere speelsters vergt tijd. Een goede eind-sprint en lijfsbehoud in de tweede klasse is een knappe prestatie. Hopelijk zitten lijncoördinator en team vanaf het begin op één lijn, zodat iedereen weet dat er in het nieuwe seizoen terdege rekening moet worden gehouden met de vijfde volleybaluitgave.

Dames 6

Dames 6 kende in het begin de nodige aanpassingsproblemen maar lopende het seizoen vonden de dames hun draai. Met een achtste plaats werd lijfsbehoud in de tweede klasse gerealiseerd. Dat is beslist een uitstekende prestatie als gekeken wordt naar de blessuregolf binnen deze groep. De hulp van Robin en invalsters van dames 8 (waarvoor dank) waren welkom. Misschien ligt er in het nieuwe seizoen (blessurevrij) een hogere klassering in het verschiet.

Dames 7

Een jong team dat het zeker in het begin zwaar had, maar jong betekent vaak ook leergierig. Dat bleek aan de eindstreep. Onder de gedreven leiding van Karel Mollevanger en Petra Snijder overleefden de jeugdigen in de tweede klasse met ondermeer meisjes die nog in de C-jeugd mogen volleyballen. Dat belooft veel goeds voor de toekomst. Dames- en jeugdlid bedankt voor een mooi seizoen. Voor het komende seizoen veel succes.

Dames 8

Hanneke Bloem en Marcel Laan (één keer in de week) maakten van dit team een sneltrein die niet te stoppen was. Proficiat, Hanneke, Marcel en niet te vergeten de selectie met het kampioenschap in de tweede klasse. Heel veel succes in 2006/2007, maak er opnieuw een mooi sportief seizoen van.

Dames 9

Dames 9 kwam langzaam op gang. Op het moment dat Cees en in de tweede helft Tony met de groep het juiste ritme te pakken had, werden genoeg puntjes vergaard om ook volgend seizoen in de derde klasse te kunnen spelen. Met een hoge trainingsopkomst en het nodige plezier moet Tony de groep volgend seizoen hoger op de ranglijst krijgen. ■

Bert Snippe, coördinator Dameslijn

Foto's Dames 2 (links) en Dames 3.

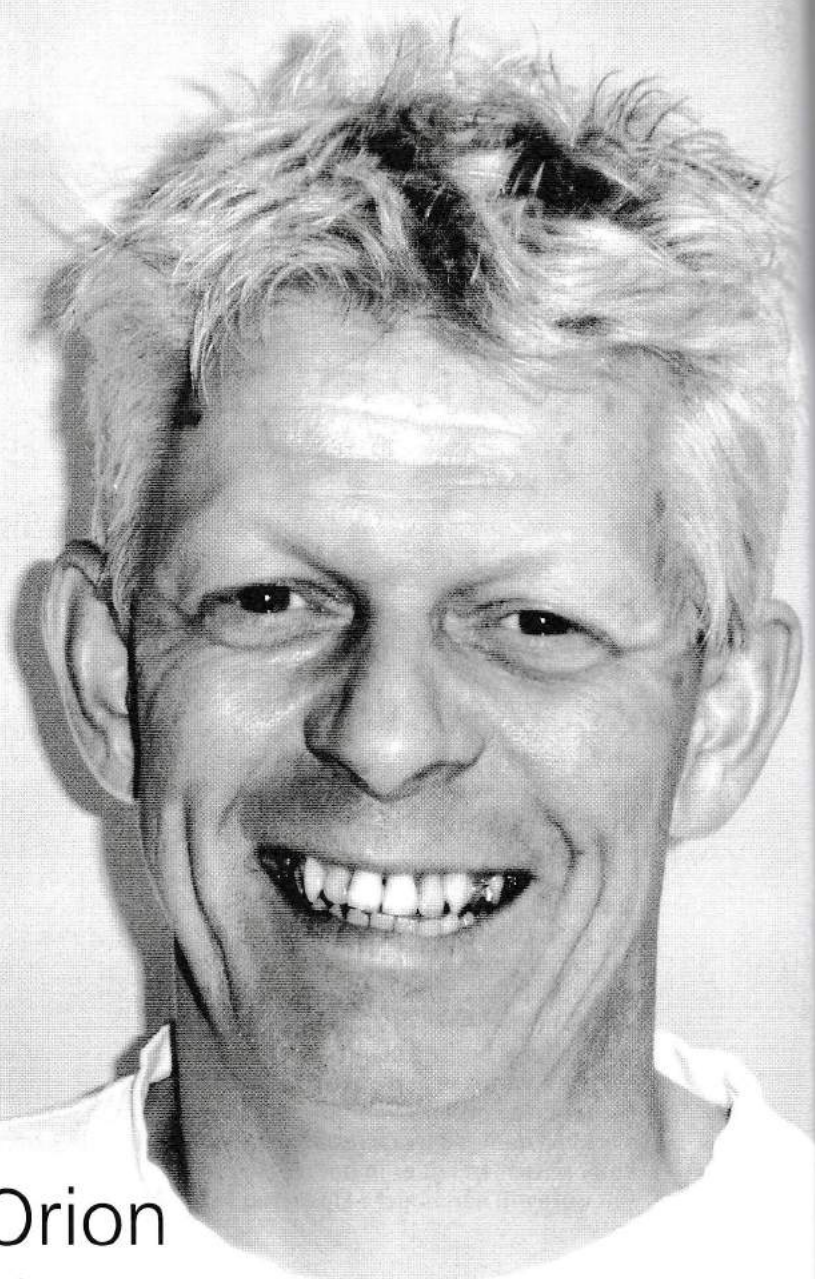
Links Laura Bloem, Dames 2, volgend seizoen toegevoegd aan de hoofdmacht van D-O-C-STAP Orion.

N Nieumeijer bv

Hunting
ASSURANTEN

Het zit Bob van de Pol,
de nieuwe trainer/coach
van dames-1
van D·O·C·STAP Orion,
niet mee.
Koud benoemd
ziet hij de ene
na de andere speelster
vertrekken.
De lijst
heeft inmiddels
een eerbiedwaardige lengte.
Maar
de oud-oefenmeester
van VV Utrecht
wanhoopt niet.
De basis is
bedenkkelijk smal,
maar hij vindt ze
nog steeds
van voldoende kwaliteit.

Naam Orion spreek je uit met trots

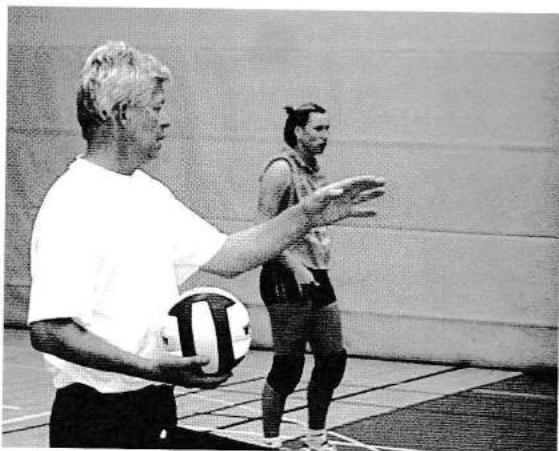
Nieuwe trainer Bob van de Pol

"Ik kan nu wel zeggen 'ajuuus', maar zo zit ik niet in elkaar", vertelt hij midden mei na afloop van de dinsdagavondtraining, waarbij mogelijk toekomstige versterkingen op proef meedraaien. "Je loopt nu eenmaal het risico dat speelsters, op wie je rekt, onverwacht vertrekken. Ik ben niet iemand die zegt als ik dat vooraf had geweten, was ik niet gekomen. Ik heb A gezegd, dus zeg ik nu ook B. Het is voor mij een uitdaging om een nieuw, sterk team te formeren."

De in Veenendaal wonende Van de Pol (50) vindt het leuk om bij D·O·C·STAP Orion aan de slag te gaan. "Het is een naam die je met een zekere trots uitspreekt. De teams hebben een positieve uitstraling, de vereniging zit goed in elkaar. De prestaties in het verleden waren indrukwekkend, daarna zat het even tegen. De heren hebben inmiddels de weg terug gevonden, de beurt is nu aan de dames." De sfeer en de gedrevenheid van het damesteam spreken hem aan, de prestaties ook. "Vorig seizoen kampioen en net geen promotie, nu ondanks allerlei tegenslagen een keurige zesde plaats. Ik heb een paar keer gekeken en een proeftraining gedaan. Ze zijn zeer gemotiveerd en staan open voor de oefenstof van een andere trainer. Dat was voor mij belangrijk, want de dames hebben vijf jaar Marinus Wouterse gehad. De afstand Veenendaal-Doetinchem is voor mij ook geen bezwaar, je bent er zo."

De gewenste versterkingen zijn broodnodig. Zoals iedere club op eerste divisieniveau, wil ook D.O.C-STAP Orion het eerste damesteam in 2007 parkeren in de nieuwe B-League. Dat kan alleen als komend seizoen minimaal de vijfde plaats wordt gehaald. "Cruciaal in de competitie wordt de vierde set. Die is in feite 2 punten waard. Als je op 3-0 staat, mag je niet verslappen, dan moet het 4-0 worden. Zo niet, dan kan dat op het eind van het seizoen net dat ene puntje schelen dat je nodig hebt voor die vijfde plaats."

De opvolger van Marinus Wouterse wist bij zijn komst dat hij niet langer kon rekenen op spelverdeelster Cindy Bruggink en de ervaren speelster/hulpcoach Claudia van Thiel. Maar aan het rijtje bedankjes zijn inmiddels ook de namen toegevoegd van Marieke Milder, Hilde van der Linden en Liset Jansen. Dat maakt de basis toch wel smal. "Hilde laat haar studie prevaleren en Marieke tobt met een hardnekkige enkelblessure die spelen op dit niveau moeilijk maakt. Het meest verrast ben ik door het vertrek van Liset Jansen. Zij kiest opnieuw, zo heb ik begrepen, voor de gezelligheid bij Halley Wehl en niet voor de ambities van dames-1. Dat is voor mij een teleurstelling."

Van de Pol is een echt volleybaldier, een passie die hij deelt met zijn vrouw en vier dochters. Hij speelde voor VCV (Veenendaal), waar z'n roots liggen, Avanti (Nijmegen) en EAVV (Arnhem). Met de Arnhemmers trad hij regelmatig tegen Orion in het strijdperk. "De derby van het Oosten, dat waren prachtige wedstrijden!" Hij noemt namen als Harrie Proost en Erik Korteling, die destijds de Doetinchemse kleuren hoog hielden. Midden jaren tachtig van de vorige eeuw stopte Van de Pol met de actieve wedstrijd sport en werd trainer. Onder meer bij EAVV, Cito (Zeist), Alterno (Apeldoorn) en VCV. De laatste twee jaar had hij Utrecht onder zijn hoede. "Het eerste jaar de heren, afgelopen seizoen de dames." In zijn VCV-tijd deed hij de CALO-opleiding, waardoor hij nu sportdocent is aan het Ichthus College in Veenendaal. Zijn vrouw Nelleke Brouwer volleybalde ook bij VCV, dochter Lonneke (25) is spelverdeelster bij dames-1 van Utrecht en dochter Nienke (18) staat op dezelfde positie in het Utrechtse tweede. De andere twee, Maike (22) en Wietske (21), inmiddels gestopt, speelden in het eerste van VCV en Cito.

Het afscheid bij VV Utrecht valt hem niet zwaar. "Ik wil niet natrappen, maar er is op dit moment geen sprake van visie of enig toekomstgericht beleid. De bezuinigingen eisen hun tol, voor de trainer dreigt een onwerkbaar situatie te ontstaan."

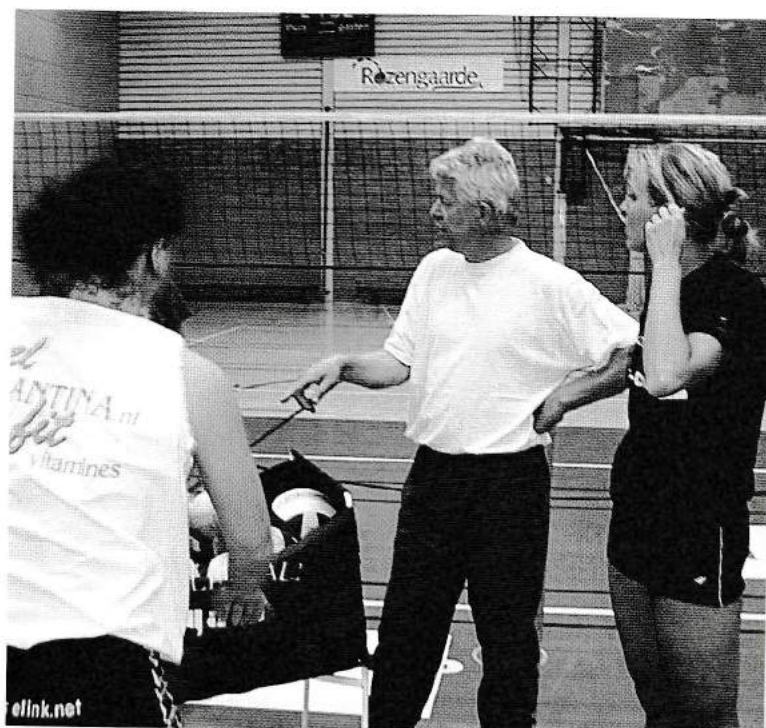
Van de Pol wilde na zijn afscheid bij Utrecht er een jaartje tussenuit om in alle rust naar een andere club te kunnen uitkijken. Dat voornemen werd doorkruist door D.O.C-STAP Orion. Met dank aan Marinus Wouterse, de vertrokken trainer/coach die zijn opvolger tijdens de laatste competitiewedstrijd van het seizoen in Utrecht benaderde. D.O.C-STAP Orion verloor het duel met 3-2 en kreeg voor de tweede keer dit seizoen de kous op de kop. De eerste wedstrijd ging het team van Bob van de Pol in Doetinchem met 1-3 aan de haal. De Doetinchemse dames weten wat ze met de nieuwe trainer in huis krijgen. ■

ziet veel speelsters vertrekken

Bob van de Pol streeft naar een basis van minimaal elf of twaalf speelsters. "Ik heb er nu acht, er moeten er dus drie of vier bijkomen." Nieuw bij dames-1 zijn op dit moment Florieke Eggermont (Switch'87 uit Millingen) en passer/loper Laura Bloem, de dochter van Bas, uit dames-2. Florieke (17) en Hennie Visser (18) zijn voorlopig de rol van spelverdeelster toebedeeld, in afwachting van een mogelijk nieuwe speelster met meer spelervaring. Van de Pol had gehoopt de eveneens in Veenendaal wonende passer/loper Sanne Viegen van VV Utrecht te kunnen meenemen, maar dat is niet gelukt. Sanne geeft de voorkeur aan Taurus (Houten).

Foto boven: Bob van de Pol instrueert de drie-meter aanval. Inge Strijbosch kijkt aandachtig toe.

Foto rechts: Na een korte time out geeft trainer Bob van de Pol een volgende opdracht. Lotte Krabbenborg deponeert de laatste bal in de ballenwagen.

Verslag meisjes B bij de Nederlandse Jeugdkampioenschappen (Open Club) op 15 april 2006. Hanneke Bloem (coach) en Danny van Appeldoorn (trainer) beleefden met de meisjes B (allen geboren na 01-10-1989) een spannende, uitputtende, maar vooral leuke finaledag bij de Open Clubkampioenschappen in Renkum.

Spannende, uitputtende finaledag Meisjes B

Voorste rij van links naar rechts: Aniek Nas, Esmé Steintjes (10), Noortje Hartman (9), Rienke Bloem (11), Rosanne Simmelink (1)
Middelste rij: Frederieke Schut, Sanne Pons (12), Laura Bloem (6)
Achterste rij: Mariska Berendsen (2), Puck Berenbroek, Chantal Thuijs, Anke Bloem

De derde en laatste dag van de kampioenschappen, de voorronden overleefden meisjes B vrij gemakkelijk, moest het team echt laten zien wat het kon!

In speciale, nieuwe truien begon het inlopen om daarna in een kolkende sporthal (veel publiek, veel geluid, weinig zuurstof) te starten met de poulewedstrijden:

10:00 uur

Wiechers/Dok, Dwingeloo (1-1)

Vooraf unaniem getipt als kanshebber voor de 1e plaats.... Meisjes B won de eerste set overweldigend (25-13). De tweede ging, na aanzienlijk meer tegenstand, nipt verloren (23-25).

12:00 uur

Ruinemans/Nieuwleusen (1-1)

Ook in de tweede wedstrijd ging de eerste set met duidelijke cijfers (25-10) naar D-O-C-STAP Orion. De tweede set leverde opnieuw verlies op (21-25).

14:00 uur

Scylla/Wageningen (2-0)

Bij Scylla kwam D-O-C-STAP Orion een bekend gezicht tegen. Trainer/coach was niemand minder dan Jac van Gompel. Meisjes B moest het derde duel winnen om tweede in de poule worden en uitzicht te houden op de kruisfinale.

Dat lukte met 26-24 en 25-16.

16:15 uur

Taurus/Houten (1-2)

De kruisfinale tegen de uiteindelijke Nederlandse kampioen ging verloren. Meisjes B had voldoende winstkansen, maar wist deze op de juiste momenten niet te verzilveren. De eerste set werd gewonnen (25-22), de tweede met dezelfde cijfers verloren (22-25).

In de beslissende derde set liet D-O-C-STAP Orion een 8-5 voorsprong bij wis-seling van speelveld uit de handen glippen (12-15).

18:30 uur

Flash/Veendam (1-2)

In de strijd om de derde/vierde plaats was de koek aan D-O-C-STAP Orion zijde op. Voor de tweede keer werd vooral in de beslissende set het loodje gelegd (8-15). Na twaalf veelal zenuwslopende sets op een dag is dat niet zo verwonderlijk.

Een plaats bij de beste vier, uit meer dan 300 teams, mag als een mooi resultaat de volleybalboeken in. Een hele goede prestatie, want D-O-C-STAP Orion kon in tegenstelling tot andere teams (nog) geen divisie-spelers inzetten. Meiden, jullie zijn kanjers!

20:00 uur

Prijsuitreiking

Bij de prijsuitreiking ontving meisjes B eveneens een beker. De feestdrank met bubbels stond na afloop klaar in de kleedkamer.

Met een snelle hap bij Mc D. in Duiven werd de dag afgesloten. Danny en Hanneke werden door de ladies met speech en mooie cadeaus bedankt. Tegen 22.30 uur was iedereen vermoeid maar voldaan thuis.

Ouders, familie, D-O-C-STAP Orion publiek: jullie waren geweldig. Hartelijk bedankt voor de support namens meisjes B. ■

Hanneke Bloem, coach

Meisjes D verdienstelijk vierde bij Open Club

Meisjes D legden op 15 april in de finale van de Open Club in Nijmegen beslag op een verdienstelijke vierde plaats. Het team werd voor de finale door sponsoring van een van de ouders in schitterende shirts gestoken en was het visitekaartje van D·O·C·STAP Orion.

De eerste tegenstander was Tornado Geesteren. Het duel eindigde onbeslist (1-1). Na winst in de eerste (25-20), volgde verlies in de tweede set (19-25) door een paar dubieuze beslissingen.

De tweede wedstrijd tegen Taurus leverde wederom een gelijke stand op. Taurus had een NVS speelster in het team, die alles scoorde, een goede opslag had en de spil van het team was. Daardoor ging de eerste set verloren (21-25), maar de tweede trok D·O·C·STAP Orion toch naar zich toe (25-19).

Dros/Alternò, dat beide wedstrijden gewonnen had, was de derde opponent.

Om tweede in de poule te worden, moesten punten gepakt worden van de Apeldoornse ploeg. Een zeer moeilijke opgave. Dat bleek al in de eerste set. Alternò was een maatje te groot voor D·O·C·STAP Orion (16-25). Door de setwinst wist Alternò zich verzekerd van de eerste plaats in de poule. Daarvan profiteerde D·O·C·STAP Orion in een uitstekende tweede set (25-21), zodat de vooraf gestelde doelstelling, tweede in de poule, gerealiseerd werd.

De kruisfinale tegen Piet Zoomers/Dynamo was een strijd van David tegen Goliath. D·O·C·STAP Orion kende een perfecte start, zakte weg en liet PZ Dynamo gemakkelijk over zich heenlopen: 0-2 (16-25, 13-25).

In de strijd om derde derde en vierde plaats had D·O·C·STAP Orion de accu leeg. D·O·C·STAP Orion knokte tegen Havoc uit Haps nog wel voor wat het waard was, maar beide sets stond het team, ondanks een grote voorsprong in de tweede, met lege handen: 0-2 (24-26, 24-26).

Een verdienstelijke vierde plaats was een feit. Conclusie van deze finaledag is dat D·O·C·STAP Orion meer van dit soort wedstrijden moet spelen om aan het niveau en 'heksenketel' gewend te raken. Dat de weg naar de nationale top nog een hele lange weg is om te gaan, maar wel een uitdaging blijft.

Het was heel plezierig om te zien dat er veel support van ouders was, verenigingsvoorzitter Hans Meijer een paar wedstrijden bijwoonde en wij na een voorspoedige terugreis met bezoekje aan de grote M, een vermoeiende dag afsloten.

Groeten van een daags na de finaledag ietwat teleurgestelde, maar de dag daaropvolgend heel tevreden trainer.

Henri Geerdink.

*Trainer-coach
Henri Geerdink geeft
zijn speelsters nog enkele
tactische aanwijzingen
tijdens een time-out.*

De beste Time Out van het

Veel mensen, veel discussie, veel gelach en veel muziek. Dat was kort samengevat de eerste vrijwilligersavond van D-O-C-STAP Orion die onder de naam

Time Out werd gehouden.

Presentator Geert Teunissen zette de aanwezigen op een prikkelende manier aan het denken, praten en lachen.

Hoofdpartner D-O-C-STAP maakte haar rol als mede-naamgever van onze vereniging helemaal waar. Directeur Geert Teunissen is een bekende presentator en die rol nam hij ook op zich tijdens de speciale avond voor vrijwilligers. Het was de bedoeling dat die een gezellige avond zouden hebben. Tevens werd hun mening gevraagd over het onderwerp 'Moet D-O-C-STAP Orion professionaliseren'?

Teunissen legde op beeldende wijze uit waar het om gaat bij een vereniging. Namelijk, of je lekker zit. Hij zwaaide rond met twee krukken, een stabiele kruk en een scheve met ongelijke poten. "Van de scheve kruk krijg je pijn in de rug als je lang zit en dat is niet prettig", sprak Teunissen. Net als een kruk die drie poten heeft, moet een vereniging rusten op drie peilers. Wim Dieleman wist welke: de leden, de organisatie en het geld. "De peilers moeten even groot zijn. Als één van de drie te weinig of teveel is gaat de kruk scheef staan", zei Teunissen. "Stel, je hebt heel veel leden, maar te weinig geld. Dan zit je fout. Of neem de voetbalclub waar ik laatst was, prachtige plannen, geweldige organisatie, maar geen leden. Dan dreig je om te vallen."

Voorzitter

Teunissen voelde clubvoorzitter Hans Meijer aan de tand over zijn ideeën bij de term professionaliseren. Meijer kwam ergens uit bij het feit dat mensen tegenwoordig hoge eisen stellen aan de vereniging en dat D-O-C-STAP Orion meer moet bieden. "We moeten tegemoet komen aan de wensen van de leden. En als het nodig is moeten daar professionals, zeg maar betaalde krachten, voor worden ingezet. Veel mensen denken dan aan een verenigingsmanager die als beroepskracht de zaak leidt en de vrijwilligers aanstuurt."

Meijer had nog een ander idee, namelijk dat de beroepskracht taken uitvoert waar vrijwilligers niet aan toe komen. "Beroepskrachten moeten er voor zorgen dat vrijwilligers beter hun werk kunnen doen."

Teunissen werd een beetje vervelend toen hij over het geld begon: 'Wie moet die beroepskrachten betalen?' Meijer had hiervoor weer een kruk met drie poten in gedachten: sponsoring, subsidies/werk voor derden en als het niet anders kan, uit de contributie.

Wie de schoen past . . .

Daarboven bloemen als waardering voor Emmy Blokker. Op de volgende pagina links de 'spraakmakende kruk van Teunissen' en daarnaast de bloemen voor Ingrid Oldenkotte en Lidy Jansen. Daaronder een 'artistieke' opname van de huldeblijk aan Henk Kuiperij. Daarnaast de band: The Tailshakers.

Discussie

Degene die zich het meest zorgen behoort te maken over het geld is penningmeester Jos Pasman. Hij ging in discussie met Maarten Brinkhof. Pasman nam de rol op zich van criticus van professionaliseren, maar eigenlijk kreeg hij weinig voet aan de grond. De hele zaal was voor professionaliseren, vooral dankzij de argumenten van Meijer.

Vrijwel iedereen wilde graag dat D-O-C-STAP Orion een organisatie met de nodige kwaliteit heeft. Als dat zorgvuldig wordt ingevoerd is daar weinig op tegen. Teunissen prikkelde nog even door te wijzen op de noodzaak van creativiteit. "Wil een club als D-O-C-STAP Orion steun krijgen van sponsors, dan zal de vereniging creatief moeten zijn in het werven van geld."

"Van de scheve kruk krijg je pijn in de rug als je

seizoen

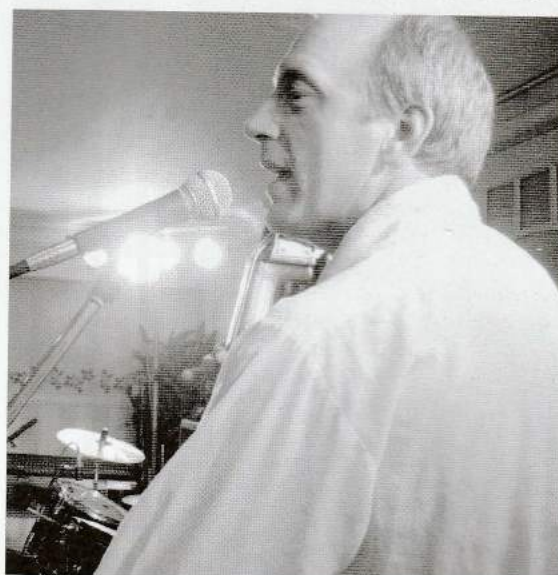
Awards

Het hoogtepunt van de avond was het onderscheiden van vrijwilligers die zich zeer verdienstelijk hebben gemaakt. Sommigen namen definitief afscheid na een lange staat van dienst en kregen de Orion Award. Dat waren Jan Berendsen, Ab Been, Ruud Hofland, Henk Kuiperij en Loekie Raterink.

Berendsen heeft een lange periode van intensief vrijwilligerswerk achter de rug, Been was jarenlang scheidsrechtercoördinator, Hofland runde de sinterklaasacties, de ledenadministratie en was manager van Dames 1. De drie mannen ontbraken om gezondheidsredenen op de vrijwilligersavond.

Wel aanwezig waren Kuiperij en Raterink. Kuiperij stopt na vele jaren als scheidsrechter en Raterink beëindigt haar activiteit als vormgeefster van de Orion Expres.

Andere vrijwilligers werden onderscheiden met een Orion Roos, die vooral beschouwd moet worden als een aanmoedigingsprijs om door te gaan. Dat waren Emmy Blokker, Ingrid Oldenkotten, Lidy Jansen, Harms Jansen en Ria Loos.

Muziek

Halverwege de vrijwilligersavond veranderde het toneel. De bar ging open, het bier ging rond en opeens klonk er vrolijke muziek. Onze naamsponsor D-O-C-STAP droeg veel bij aan de avond: de presentatie van Geert Teunissen, een presentje voor iedereen en de komst van de topband The Tailshakers die vrolijk rock and roll uit de jaren zestig speelde. Het was nog lange tijd bar gezellig. ■

Ben Menting

lang zit en dat is niet prettig"

De vrijwilliger: Jos Pasman

'D·O·C·STAP Orion

Maar aanstaande

Wie zich het meest zorgen dient te maken over de uitgaven en inkomsten, kortom om de financiën, is de penningmeester.

Daarom ditmaal in de serie De Vrijwilliger Jos Pasman.

De 50-jarige Doetinchemmer werd vier jaar geleden geen kasbewaarder bij de volleybalclub D·O·C·STAP Orion om zijn populariteit te vergroten.

"Er is nu jaarlijks een exploitatieoverschot en we lossen daarmee oude schulden af", sprak voor-malig voorzitter Wim Dieleman vorig jaar in dagblad De Gelderlander.

"Dat komt mede door Jos Pasman die als penningmeester vaak nee verkoopt en daardoor niet altijd vrienden maakt."

na volgend seizoen weer schuldenvrij'

zaalhuurverhoging verontrust penningmeester

Wanneer stop je met volleyballen, werd Jos Pasma in 1991 gevraagd in de Orion Expres tijdens een vraag/antwoordspelletje. "Zodra de rolstoel versleten is...", luidde de reactie van de accountant van de belastingdienst.

De rolstoel is inmiddels nog lang niet in zicht, laat staan dat de sleet erin zit. Het eind van zijn speeltijd als volleyballer is vijftien jaar later geen onderwerp van gesprek. Het tegendeel is eerder waar, de echtgenoot van Miriam en vader van Noortje (19), Koen (18) en Luuk (14) heeft er sinds 2002 een baan bij. Als penningmeester manoeuvreerde hij het lekke Orionschip uit een storm van windkracht 12 naar rustiger vaarwater. Dat kostte hem vele uren werk, zweet en het nodige geduld van het thuisfront. Uiteraard snapt die het wel. Miriam en Noortje volleyballen in het verleden ook, Koen speelt bij D-O-C-STAP Orion in Heren 4, Luuk in Jongens B1.

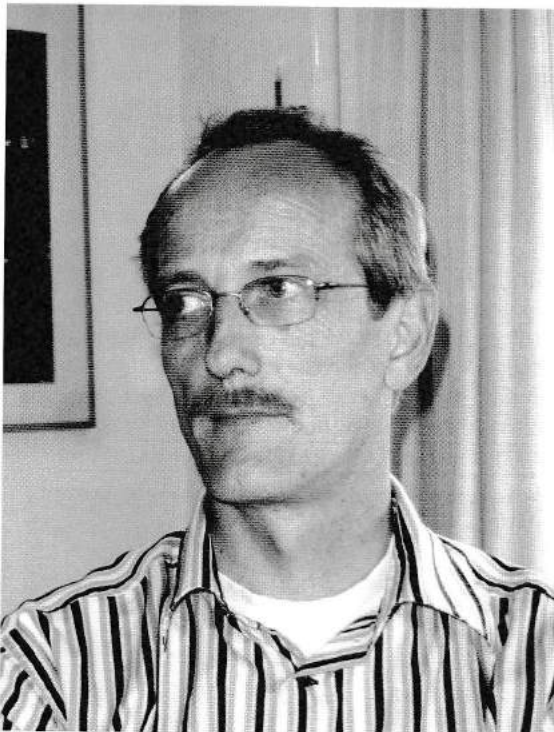
"Hoe lang ik volleybal bij Orion? Ik denk 32, 33 jaar. Het hoogste wat ik speelde was derde divisie. Nu is het alweer een reeks van jaren Heren 6, we zijn kampioen en gepromoveerd naar de eerste klasse. Ik ben net terug van een zeilkamp met het team. Volgend seizoen willen we leuk meedraaien in de middenmoot."

Het volleyballen begon tijdens de middelbare schooltijd, op het Ludger. "Luuk Ketelaar was gymnastiekleraar en net als zijn collega's hield hij van volleybal. Met Vincent Duurkes, Fred Wellink en de gebroeders Bloem werden we met het schoolteam tweede van Nederland."

Voetballen deed Jos ook, bij de jeugd van De Graafschap. "Ik was meestal linksback, dan kon je het minst kwaad. Het werd dus volleybal. De kern van Heren 6 bestaat uit echte Orionmensen zoals Bas Bloem, Hennie van Haarlem, Hugo Slutter. Net als ik allemaal afkomstig uit de wijk Schöneveld."

Jos was altijd al kritisch aanwezig op de jaarvergaderingen van Orion. Het bestuur had hem liever snel binnenboord gehaald, maar Jos hield in eerste instantie de boot af toen hij werd gevraagd voor een bestuursfunctie. "Toen de grote crisis van 2002 zich aandiende heb ik me met een aantal andere leden toch beschikbaar gesteld. Er kwamen teveel signalen dat het helemaal niet goed ging met de vereniging. 'Wat doen we', zeiden we onder elkaar. 'Zetten we de schouders eronder of laten we de club kapot gaan?' Het feit dat er mensen met een Orionhart mee wilden doen, was voor mij aanleiding om er ook in te stappen. Ik wist namelijk wat ik aan die mensen had en zo gingen we puntruimen."

Het duurde even voordat Jos' 'wil wet werd'. Eerst trad hij tijdens de ledenvergadering van februari 2002 toe tot de kascommissie. In mei had hij met anderen het rapport over de almaar oplopende schulden afgerond. De financiële positie werd steeds duidelijker: er was een schuld van om en nabij de 140.000 euro. Ook was er de nodige paniek als er weer nieuwe lijken uit de kast rolden. "Ja, meestal ontdekte ik die zelf. Eigenlijk waren de financiële perikelen van een volleybalclub mij vreemd. In mijn werk deed ik een beetje aan boekhouden. Ik moet wel zeggen dat ik snel inzicht heb in de financiële materie."

Jos vormde met George de Jong, Jos Tiemessen, Hennie van Haarlem en Bas Bloem het interim-bestuur dat een reddingsplan ontwierp. Vervolgens werd Wim Dieleman gevraagd om voorzitter van het nieuwe officiële bestuur te worden. "Jos Tiemessen en Wim Dieleman zijn andere figuren dan ik. Ze zijn commerciëler ingesteld en bemoeiden zich met de sponsoring. Het mooie was dat we elkaar konden aanvullen. Ik temperde hen, stuurde ze bij."

Jos wist waar hij aan begon. Het zou enkele jaren gaan duren voordat de schulden waren weggewerkt. "Het saneren moest gebeuren in het seizoen 2002/2003, want je kunt niet alles ineens terugbetalen. Ik was vooral bezig met de uitgavenkant, er was teveel geld uitgegaan. Dit alles als gevolg van een slecht beleid. Er zijn daarvoor wel omstandigheden aan te voeren. Het toenmalig bestuur was zwaar onderbezet, de penningmeester ontbrak anderhalf jaar. Er was geen overzicht meer."

Het was in het begin een drukke periode voor Pasman. "Een intensieve tijd waarin we soms meer dan tien uur per week vergaderden. Dat kwam ook omdat we op twee sporen zaten: die van de club en de stichting. Het betekende dubbele bijeenkomsten, maar geleidelijk werd die intensiteit minder toen de zaken waren ontrafeld en club en stichting hun eigen weg gingen,"

Na vier jaar vindt Jos zijn activiteiten als penningmeester nog steeds leuk. Hij tovert een glimlach op zijn gezicht. "Met het jaarlijkse exploitatieoverschot betalen we de schulden af. Het is de bedoeling dat we na volgend seizoen schuldenvrij zijn. De zaalhuurschuld aan de gemeente Doetinchem is het laatste en dat loopt nog een seizoen."

Toch lijkt zich weer een lading donkere wolken samen te pakken boven D-O-C-STAP Orion. "Het word je als penningmeester niet gemakkelijk gemaakt", wijst Jos op de aanstaande verhoging van de zaalhuur die de gemeente Doetinchem voor de sportaccommodaties heeft vastgesteld.

'Zetten we
de schouders eronder . . .

"Op 1 januari van het nieuwe jaar gaat de huur met 40 procent omhoog. Een jaar later nog eens met 20 procent. Reken maar dat zoiets een zware wissel op de arbeidsvreugde van een penningmeester trekt. Maar ik ben niet iemand die snel de handdoek in de ring gooit. Ik ben erg voorzichtig met geld uitgeven en ben bij Orion aangetrokken om nee te zeggen. Vooral in het begin is dat vaak gebeurd, maar we zullen er niet aan ontkomen dat de contributie omhoog gaat. Van de begroting van 90.000 euro gaat bijna de helft op aan zaalhuur." Jos maakt zich een beetje boos over de zaalhuurverhoging. "Ik vind het niet normaal dat de gemeente misbruik maakt van haar positie als monopolist van vijftien sportzalen/hallen waar wij gebruik van maken. Die verhoging is ronduit schandalig."

Ook over het professionaliseren van de vereniging, een onderwerp dat de laatste tijd mede door voorzitter Hans Meijer langzaam aan op de agenda lijkt te komen, heeft Jos een uitgesproken mening. "De leden denken daar te gemakkelijk over", zegt hij naar aanleiding van de discussie die onlangs woedde tijdens de vrijwilligersavond Time Out waarmee het seizoen werd afgesloten. "Het heeft een aantal kanten en het kostenplaatje is er daar een van. Want hoe financier je het aantrekken van een clubmanager die de zaak professioneel gaat aansturen? Het gevolg zal zijn een enorme contributieverhoging. Er zullen dan aan de onderkant leden wegvallen die de contributie niet langer kunnen opbrengen, met name de allochtone jeugd. En dat is nu net een van de doelgroepen die de gemeente in het nieuwe subsidiebeleid overeind wil houden. Hopelijk zal hier toch het gezond verstand zegevieren."

Als laatste stipt Jos de positie van de vrijwilligers binnen D-O-C-STAP Orion aan. "Deze groep is zeer belangrijk voor de toekomst van de vereniging. We zullen nog zuiniger op ze moeten zijn en nog beter voor ze moeten zorgen in de vorm van betere begeleiding, meer structuur aanbrengen en duidelijkheid scheppen. Gelukkig heeft dit binnen de club de volle aandacht en is het al voor een heel stuk bereikt." ■

. . . of laten we de
club kapot gaan?'

Heren Recreanten 1: staand v.l.nr.: Henk Derksen, André Oosterink, Bart Knepper, Don Koers, Fahri Kaplan. Gehurkt v.l.nr.: Martien Wassink, Maurice Schreiner. Gert Smit en Harry Withag ontbreken.

Het komende seizoen is voor alle spelers een nieuw shirt beschikbaar, waarvoor slechts een klein bedrag zal moeten worden neergelegd. Het grootste deel komt voor rekening van een nieuwe sponsor, waarmee op dit moment de onderhandelingen nog lopen.

Nu de fusie tussen beide clubs Huévo '85 en D-O-C-STAP Orion een feit is, is de recreantenlijn begonnen met het aanmelden van de teams bij de volleyballbond Nevobo voor de recreantencompetitie. De administratie van de recreantenleden is inmiddels op orde en de contactpersonen van de teams kunnen per e-mail bereikt worden. Een vlotte bereikbaarheid van de teamleiders was hard nodig, want nog steeds trainen de recreanten van maandag tot en met donderdag op vijf verschillende locaties.

De deelnemers zijn verdeeld over zo'n zestien teams van elk zeven tot acht spelers. Op dit moment zijn er vier mix-, vier heren- en acht damesteams. In De Nevobo-competitie staan de drie gemengde teams in de poules B, C en H. De vijf herenteams komen uit in de poules A, B, C en D. De damesteams bevolken de poules A tot en met I. Bovendien is uit twee mix-teams een extra heren- en damesteam gevormd.

Dit jaar heeft de recreantenlijn ook een begin gemaakt met het inwinnen van informatie over het Flexvolleybal, dat het komende seizoen van start moet gaan.

Flexvolleybal is specifiek ontwikkeld door de Nevobo om aan te sluiten bij de wensen en verlangens van de volwassen volleyballer.

Centraal bij het flexvolleybal staan de termen flexibel, dynamisch, gezond en gezellig. De naam is gekozen om aan te geven dat deze vorm flexibel in te vullen is.

Ledenwerving recreanten gestart

De recreantenlijn van D-O-C-STAP Orion gaat er de komende tijd hard aan trekken om meer leden te werven.

Tijdens het komende Grasvolleybaltoernooi in de wijken Dichter en De Huet, op zaterdag 17 juni, zal een wervingsactie op touw worden gezet.

Het flexibele zit 'm in meerdere aspecten. Zo zijn de nethoogte, veldgrootte, met welke bal er gespeeld wordt en uiteindelijk ook het aantal spelers per team variabel in te vullen. Dit alles is afhankelijk van wat het beste past bij een specifieke trainingsgroep.

Met flexvolleybal kan een startende volleyballer de basistechnieken van het volleybal dynamisch en snel leren, terwijl tegelijkertijd de volleyballer met enige ervaring zijn volleybaltechnieken kan bijspijlen.

Flexvolleybal bestaat uit zes spelvormen. Elke spelvorm is opgebouwd uit een aantal basisprincipes, centrale leerdoelen en relevante volleybaltechnieken. Vanwege de geleidelijke opbouw is de bond ervan overtuigd dat in een relatief korte periode de beginnende spelers via flexvolleybal eerder door kunnen stromen naar bestaande teams binnen de vereniging.

Marianne Groothuis en Marijke Menzo, de trekkers van de recreantenlijn, kijken terug op een goed eerste seizoen naar de samenvoeging van Huévo '85 en D-O-C-STAP Orion.

Blijft natuurlijk de grote wens om alle teams in één accommodatie onder te brengen. Niet alleen voor een simpeler organisatie, vooral ook dat de leden van de verschillende teams elkaar ook eens tegen het lijf lopen en zo het clubgevoel bevorderd kan worden. ■

Zondag 26 maart jl. is het team van Heren Recreanten 1 er voor de derde keer in geslaagd het Hagelsteintoernooi op zijn naam te schrijven. Namens het team nam Henk Derksen de beker in ontvangst.

Regiokampioenschappen 2006!

Hoog gespannen verwachtingen

niet waar gemaakt

De circulatieteams
van D-O-C-STAP Orion
2 en 3, niveau 5,
namen
zaterdag
13 mei
in Borne deel
aan de regio-
kampioenschappen.
Daarbij waren de
verwachtingen na een
eerste en
tweede plaats in
Hoog Keppel
hoog gespannen.
Die goede prestaties
werden tijdens de
regio-
kampioenschappen
jammer genoeg niet
waargemaakt.

De eerste wedstrijd stond om 09.00 uur op het programma. Daarom vertrokken beide teams al om 07.00 uur richting Borne. De 'dames' en 'heren' waren de avond ervoor vroeg naar bed gegaan en niemand stond met kleine oogjes (ja toch?) bij het vertrekpunt.

D-O-C-STAP Orion 2 met Walter, Bram, Dominique, Rosalie en Elise verloor de eerste twee wedstrijden tegen Havoc 6 (9-25, 17-25) en Flevoll (20-25, 13-25). Coach Marieke was na afloop moede-loos. Zij kreeg haar team niet aan het volleyballen. In Hoog Keppel leverde drie keer spelen regelmatig punten op. Dat was nu geenszins het geval en kwam omdat de tegenstanders niet of nauwelijks drie keer speelden.

De derde wedstrijd tegen VCV uit Varsseveld kwam D-O-C-STAP Orion met een gelijkspel iets beter voor de dag, maar de vierde ontmoeting werd van Rivo verloren.

Mylaine, Esmée, Didem, Kelsey en Jolien die de eer van D-O-C-STAP Orion 3 probeerden hoog te houden, kwamen wat beter voor de dag. In de eerste wedstrijd tegen SC Gorssel lag in de eerste set winst voor het grijpen. De slot-fase miste een juiste afwerking (18-25). De tweede set werd het niveau van de eerste niet gehaald (18-25). In de twee volgende ontmoetingen werden de punten tegen Devoko en ATC gedeeld.

Marieke en Diny keken in eerste instantie met gemengde gevoelens terug op de regiokampioenschappen. Beide D-O-C-STAP Orion teams hadden beter kunnen presteren, zeker als regio Noord drie keer spelen zou stimuleren. Op technisch gebied hoorde D-O-C-STAP Orion bij de betere teams. In de toekomst valt er nog heel veel van de teams te verwachten.

Na een medaille en een bezoek aan de grote geel/rode 'M' waren de prestaties snel vergeten. Ouders bedankt voor het rijden en de support aan beide teams. ■

Tevreden trainsters en coaches

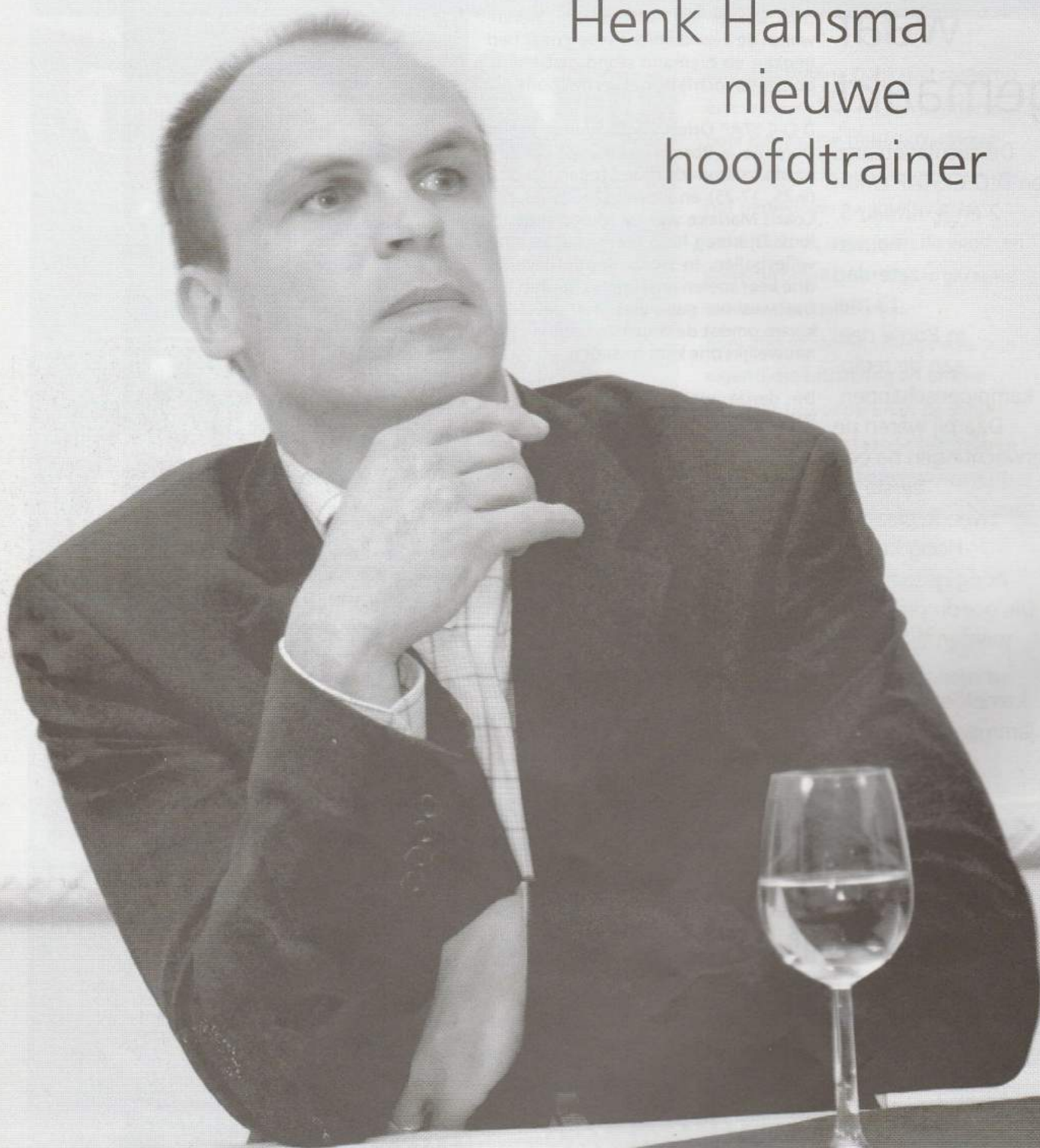
▷ Archiefphoto's Circulatievolleybal in Wehl en Westervoort seizoen 2005-2006

Nadat hij in januari 2003 vertrok bij Nefit Orion, is Henk Hansma teruggekeerd in Doetinchem. Ruim drie jaar geleden verruilde hij zijn activiteiten als spelverdeler/assistenttrainer voor de aantrekkelijke functie van hoofdtrainer die plotseling vrij kwam bij zijn oude club Landstede/Zwolle.

Komend seizoen combineert Hansma bij D·O·C·STAP Orion de functie van trainer/coach van de eredivisiemannen met die van relatiebeheerder bij hoofdpartner D·O·C·STAP.

Henk Hansma nieuwe hoofdtrainer

Welkom Henk, gefeliciteerd en veel succes, zo kreeg de nieuwe trainer/coach op donderdag 4 mei meer malen van spelers, bestuursleden en belangstellenden te horen toen hij vroeg in de avond ruim op tijd voor de dodenherdenking het eenjarig contract met D-O-C-STAP Orion had getekend.

De introductie in het Hart van Doetinchem maakte het meteen duidelijk: 't was een weerzien van oude bekenden. Henk Hansma is bij D-O-C-STAP Orion bepaald geen vreemde. "Ik ken de spelers. Ik speelde met een aantal van hen in hetzelfde team, terwijl anderen mijn tegenstanders waren. Hoe ze zich de laatste twee jaar hebben ontwikkeld weet ik nog niet, daar ga ik me de komende weken in verdiepen."

Dat Hansma de afgelopen twee jaar niet actief was in het volleybal, was voor zijn nieuwe werkgever geen bezwaar om hem te benaderen. Integendeel, directeur Jos Tiemessen van de Stichting Topvolleybal Orion (STO) benadrukte dat Hansma tenminste 'geen ballast richting spelersgroep meebrengt'.

"Henk is onze eerste keus. Ook toen hij na anderhalf seizoen bij Zwolle stopte als trainer/coach, zijn we hem niet uit het oog verloren. We zochten iemand die ook qua karakter bij D-O-C-STAP Orion past. Mede na evaluatie met de spelersgroep kwamen we uit bij Henk Hansma. En het is een pre dat hij de club reeds kent. De vorige keer dat hij hier actief was, was er nog geen stichting voor het topvolleybal. Nu zitten we structureel tegen de echte top aan en willen we het verder uitbouwen."

Tiemessen, onder wiens toezien oog het contract door de nieuwe technische man werd bekrachtigd, toonde zich zeer verheugd dat hij Hansma als de opvolger van Appie Krijnsen kon presenteren. "Daar zijn we erg blij mee. Het wordt voor Henk een combinatie met een maatschappelijke carrière bij D-O-C-STAP. Daar heeft hij ook bewust voor gekozen."

Hansma vond het telefoontje dat hij onlangs kreeg van technisch manager Erik Veenstra van D-O-C-STAP Orion 'verrassend'. "Ik had er geen rekening mee gehouden. Toch begon het weer te kriebelen nadat ik twee jaar achtereen afstand had genomen van het volleybal. Wel liep ik de afgelopen maanden al eens in de week mee bij het tweede van Zwolle als stagiaire. Of ik in die twee jaar nog wedstrijden heb gezien? Vijf stuks, voornamelijk van Piet Zoomers/D en de thuiswedstrijd van Zwolle in december vorig jaar tegen D-O-C-STAP Orion. Ik kan achteraf wel zeggen dat me toen wel beviel wat ik zag, als trainer van D-O-C-STAP Orion bedoel ik", zo zag Hansma D-O-C-STAP Orion in een van haar beste wedstrijden van het seizoen met 0-3 winnen in Zwolle.

De ambitie om wat te gaan doen in het volleybal was weer terug bij Hansma. "D-O-C-STAP Orion is voor mij een bewuste keus en de club wilde snel duidelijkheid. Ik kan het volleybal toch niet missen. Ik heb er goed over nagedacht, de situatie van nu is ook heel anders dan toen ik er als hoofdtrainer instapte bij Zwolle."

Dat deed hij van januari 2003 tot en met voorjaar 2004. Hansma nam samen met Arthur Vennik halverwege het seizoen het roer in Zwolle over nadat het schip min of meer was vastgelopen.

Trainer Ivo Martinovic en assistent Hans Bruins konden niet langer met elkaar door een deur en werden beide door manager Lex Honigh op straat gezet. Nadat Hansma met de Overijsselse club de finale van de play-offs om het landskampioenschap had bereikt, was iedereen verrast dat hij zijn favoriete sport kort daarna de rug toekeerde.

Landstede Zwolle was immers uitgegroeid tot de revelatie van het seizoen, nadat de oostelijken het ontastbaar lijkende Omniworld uitschakelden in de halve finale en verdienstelijk tegenspel leverden in de eindronde tegen Nesselande. Niettemin verschaftte zijn baan als trainer hem toen te weinig arbeidsvreugde.

"Het einddoel was geweldig, maar de weg daar naartoe niet", sprak Hansma twee jaar geleden in dagblad De Stentor. "Natuurlijk heeft het trainerschap een aantal mooie kanten. Je hebt een zekere vrijheid en het is geweldig om spelers beter te maken. Niet eens zo zeer technisch als wel mentaal. Wij hebben de spelers dit seizoen vooral geleerd dat volleybal een mentale sport is. Maar al met al was het trainerschap niet leuk genoeg. Ik beleefde er gewoon te weinig plezier aan. Ik moet weer honger naar de bal en de zaal krijgen."

Hij keerde terug naar Langhenkel, een consortium van kleine bv'tjes dat gemeentes adviezen en trainingen biedt op het gebied van sociale zekerheid, volkshuisvesting, ruimtelijke ordening en milieubeheer. "Een kleine organisatie met een fantastisch team. Het is leuk werk, ik bezoek gemeentes, ben vaak op pad en dat past bij me."

Vooraf de zekerheid van vaste kantoortijden die zijn nieuwe betrekking toen bood, beviel hem. Vijftien jaar lang, van 1987 tot en met 2002, onafgebroken actief zijn in de topvolleybalwereld had op hem gedrukt als een zware last. Hansma was negen jaar spelverdeler van het succesvolle Zwolle. Na een kort uitstapje naar Omniworld Almere speelde hij 2,5 jaar als spelverdeler cq. assistent-trainer bij Nefit Orion onder Jacques van Gompel. Altijd 's avonds en in het weekeinde werken, het werd hem teveel. "Met mijn vriendin had ik er nooit problemen over. Ik kwam twee keer in de week thuis als mijn kinderen al in bed lagen. Als we in het weekeinde eens gezellig bij elkaar zaten, moest ik weer naar het volleybal. Dat begon me tegen te staan."

Toch vroeg Stentor-verslaggever Eric Mondeel Hansma twee jaar geleden nog even 'of hij ooit terug zou keren als trainer'. "Zeg nooit nooit", luidde het cryptische antwoord van Hansma. "Peter Blangé en Jeroen Bijl hebben ook een tijdje afstand genomen van het topvolleybal. Hun conclusie was daarna: 'Ik wil wel weer terug'. Dat kan bij mij ook gebeuren. Maar eerst moet ik weer honger naar de bal en naar de zaal krijgen." Dat zou dus nog twee jaar duren. Hansma kijkt met genoegen terug op zijn vorige periode bij Orion. ►

Het team van Nefit Orion in het seizoen 2001-2002 met rechtsonder Hans Hansma

Onder het toezien van Jos Tiemessen, directeur van de Stichting Topvolleybal Orion, zet Hansma zijn handtekening onder het contract.

Het was in de periode dat handhaven cq aansluiting vinden met de middenmoot/subtop nog belangrijkste doelstellingen waren van de Doetinchemse ploeg die toen nog onder leiding stond van Jacques van Gompel. In zijn laatste seizoen, 2002-2003, toen Orion overstapte van avond- naar middagtraining, wilden de benen van de geroutineerde spelverdeler niet meer. Toch was hij bij de start van de competitie van de partij, maar er wachtte hem een soort dubbelfunctie op de achtergrond: als assistent-coach en plaatsvervangend spelverdeler.

Zijn situatie in Doetinchem was duidelijk. Hij was in feite gestopt als speler, maar omdat er nog geen tweede spelverdeler was gevonden, bleef hij nog de vervanger van Roland Rademaker. "De opzet was dat ik zou stoppen als speler en trainer Van Gompel zou gaan assisteren. Dat deed ik vorig seizoen ook al, maar nu Orion is overgestapt op de middagtraining, kan ik daar vanwege mijn werk (opleidingscoördinator bij een detacheringbedrijf) moeilijk bij zijn. Door de week ben ik er niet. Alleen bij de wedstrijden zit ik op de bank naast Van Gompel", schetste Hansma toen zijn situatie in dagblad De Gelderlander.

Zijn tijd als speler zat er op. "De wedstrijden vond ik nog wel leuk, maar wat trainen betreft, was ik blij dat het seizoen afgelopen was. Ik had daar geen plezier meer in. We trainden vorig seizoen van half zeven tot half tien. Om acht uur ging bij mij het lampje uit. Met hangen en wurgen maakte ik de training op mijn routine af. Die momenten heb ik goed in mijn geheugen geprent. Voor het geval ik ooit nog weer zou gaan twifelen. Niet dus. Ik heb genoeg gesprongen en gerend in mijn carrière. De benen willen niet meer. Het springen, het aanzetten, het onder de bal komen, mijn techniek, alles wordt gewoon minder. Mijn zuiverheid was al nooit mijn sterkste punt. Dat is nu helemaal een drama. Nee, het is mooi geweest. En ik heb voor mijn gevoel ook het maximale uit mijn carrière gehaald."

'Eigenlijk
ben je als spelverdeler
tijdens de wedstrijd
in het veld al bezig als coach'

Nog even terug naar dat krankzinnige seizoen 2003-2004 toen hij met Landstede/Zwolle uit het niets de finale om het kampioenschap van Nederland bereikte. Dat overkomt een trainer met een ploeg die niet als gevestigde topper te boek staat, hooguit eenmaal in zijn carrière. "We wonnen alles in de voorbereiding, ook van Nesseland en Piet Zoomers. We vroegen ons af hoe we onder echte druk zouden presteren. Pas in februari zat het team goed in elkaar en we wonnen met 3-2 van het sterke Omniworld, al maakten zij meer winstpunten. Bovendien wonnen we met 3-2 in Rotterdam van Nesseland."

Het was een bijzonder geslaagd seizoen voor hem en Zwolle, maar het team werd de dupe van het eigen succes. De selectie viel uit elkaar. "Daar had ik niets meer mee te maken, want ik was toen al weg", reageerde Hansma toen op de leegloop.

Hij heeft de statistieken mee als het gaat om spelverdelers die trainer worden. Vrijwel altijd slagen zij als toptrainer. Ga maar na: Blangé bij Nesseland, Van Ree bij PZ/Dynamo, De Wilde bij Zwolle. Dus kan D-O-C-STAP Orion het een en ander van Hansma verwachten? "Het klopt dat menig spelverdeler succesvol is als trainer. Je bent als spelverdeler in het team voortdurend aan het observeren, het spel aan het volgen. Met als doel om je medespeler met de set-up in een optimale positie aan te spelen. In de positie als spelverdeler word je gewoonweg gedwongen om dieper over het spel na te denken dan bijvoorbeeld een aanvalser. Ik kwam daar pas in een later stadium achter en merkte dat ik tijd en ruimte over had om de medespelers te coachen. Eigenlijk ben je als spelverdeler in het veld tijdens de wedstrijd al bezig al coach."

Wat wil Hansma nu eigenlijk precies met D-O-C-STAP? "Het maximale uit de spelersgroep halen", klinkt het in een adem zonder na te hoeven denken. "Als het lukt wil ik het succes van het afgelopen seizoen evenaren."

Jouw voorganger Appie Krijnsen zei bij zijn afscheid dat het aanstellen van een fulltime trainer/coach voor D-O-C-STAP Orion voorwaarde is om verder te klimmen. Jij wordt parttimer. Hansma: "Op weg naar de top kan een keer het moment aanbreken dat er ruimte is voor een fulltimetrainer. Dat zag je bij de overige top- en subtopclubs ook. Mijn idee is om keihard aan de slag te gaan bij D-O-C-STAP Orion. Dat ik overdag twintig uur in de week als relatiebeheerder actief ben bij D-O-C-STAP werkt voor mij alleen maar verfrissend. Mijn werk speelt zich straks geheel af in Doetinchem en dat betekent dat ik niet halverwege de dag naar een andere stad hoeft te rijden. Het ziet er overzichtelijk uit."

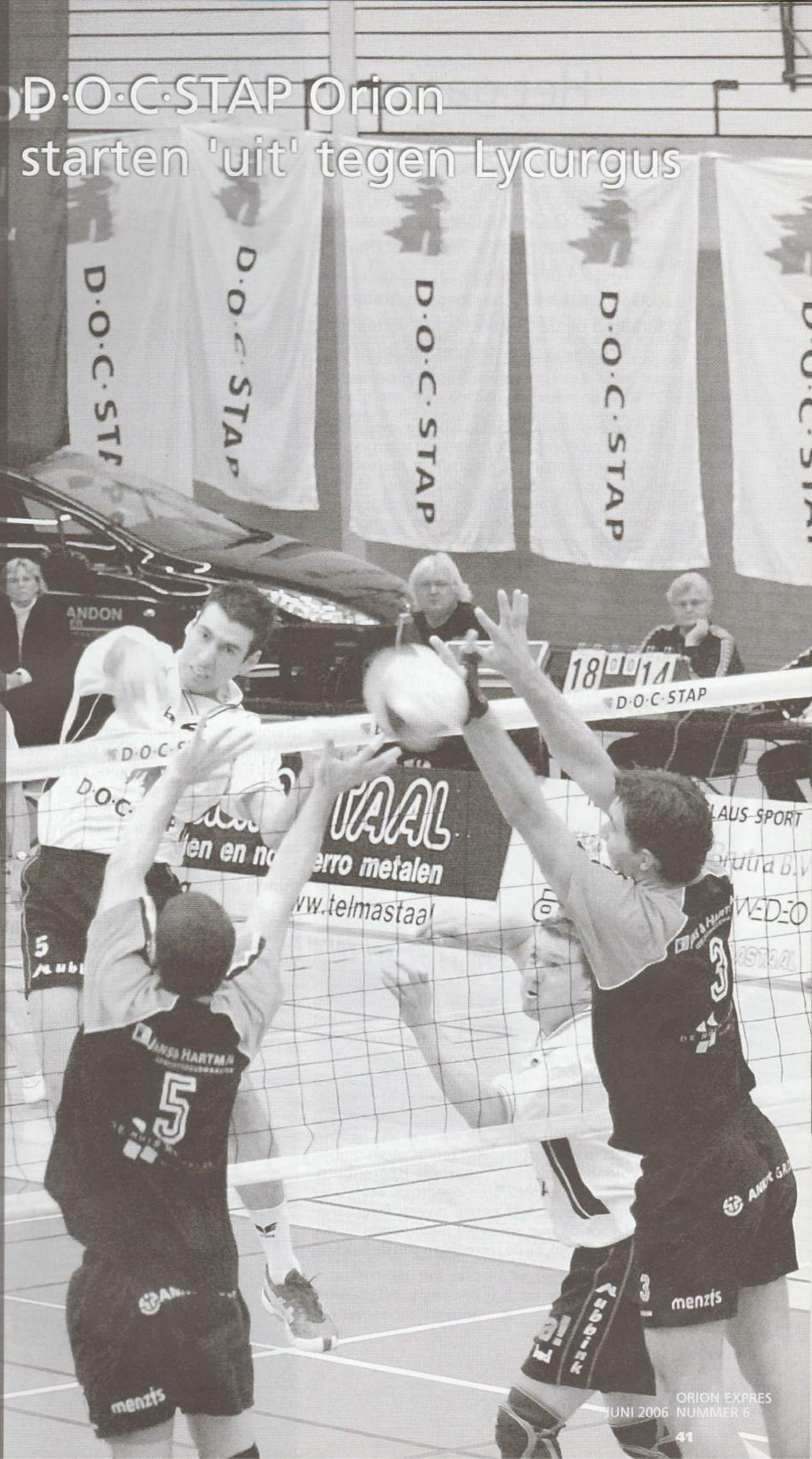
Tot slot, helemaal zonder volleybal zal het op zijn werk als relatiebeheerder bij D-O-C-STAP natuurlijk niet gaan. Hansma krijgt daar ook te maken met Frank Denkers die naast zijn taak als spelverdeler eveneens relatiebeheerder is bij D-O-C-STAP. Het wachten is nog op de nieuwe (tweede) spelverdeler bij D-O-C-STAP Orion die door Denkers en Hansma voorbereid moet worden op het 'grote werk'. Denkers heeft aangegeven dat het zijn laatste seizoen wordt als spelverdeler. Zijn benen willen niet meer wat de slimme vos wil. Eenzelfde situatie als drie jaar geleden toen Hansma constateerde dat de sleet erin zat. Toen stond Roland Rademaker op het punt van doorbreken als tweede setupper bij Orion. Benieuwd wie het ditmaal wordt. Hansma zegt niets en glimlacht alleen maar als hij in het Hart van Doetinchem na afloop van de persconferentie afscheid neemt van de redactie van de Orion Expres... ■

Mannen D.O.C.-STAP Orion starten 'uit' tegen Lycurgus

De mannenhoofdmacht van D.O.C.-STAP Orion begint de competitie van het nieuwe seizoen 2006-2007 op 14 oktober met een uitwedstrijd tegen Lycurgus in Groningen. De eerste reeks competitiewedstrijden in de eredivisie ziet er voor de ploeg van de nieuwe trainer Henk Hansma op papier betrekkelijk eenvoudig uit. D.O.C.-STAP Orion ontloopt tot de zevende ronde de toppers ORTEC Rotterdam, Nesseland en Piet Zoomers/Dynamo. Eerst wordt gespeeld tegen Brother Martinus (thuis op 21 oktober), Florie/Vrevok (uit op 28 oktober), HVA Volleybal (uit op 4 november), Omniworld Volleybal (thuis op 11 november) en Landstede Zwolle (uit op 18 november). D.O.C.-STAP Orion ontvangt op 25 november Nesseland, reist een week later op 2 december af naar Rijnmond Volleybal en krijgt op 9 december Piet Zoomers/D op bezoek. De tweede helft van de competitie begint een week later met een uitwedstrijd bij Brother Martinus.

(Van de genoemde data kan worden afgeweken in verband met Europacupwedstrijden en beschikbaarheid van de sporthallen.)

Op de foto: aanval van Alex Stein tijdens de competitiewedstrijd D.O.C.-STAP Orion - Menzis/Lycurgus op dinsdagavond 29 november 2005. Orion won het duel met 3 - 0 (25-17, 25-16, 25, 19). ■

'Het gaat om en

het verhaal de beweging'

De cursus Verenigingsjeugdtrainer van D-O-C-STAP Orion is een succes.

Dat bleek al bij de inschrijving.

Met 24 deelnemers zat het gelijk vol.

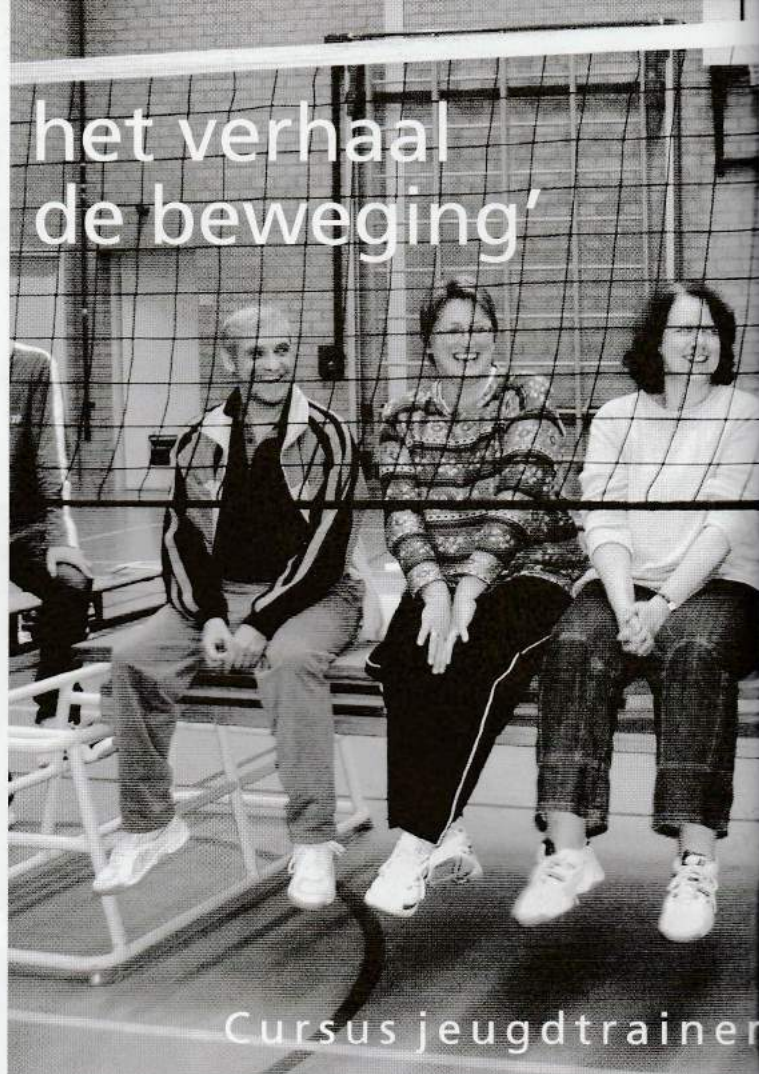
De cursus leidt op voor jeugdtrainer en daaraan is bij de Doetinchemse vereniging, vooral na de fusie met het jeugdrijke Huévo '85, veel behoefte.

Het is op een rillerige vrijdagavond in mei. Buiten geselen wind en regen de muren en ramen van multifunctioneelcentrum 't Kleurrijk in nieuwbouwwijk Dichteren, binnen is het lente. Marinus Wouterse, oud-trainer Dames 1, spreekt warme woorden over het enthousiasme en de motivatie van de deelnemers die zich in de sportzaal in het zweet werken. "Ik ben blij dat m'n verhaal zo aanslaat en verwacht dat minstens drie van de vier het trainersdiploma zullen halen." Wouterse zweet ook, maar dan in de functie van NeVoBo-docent.

"Normaal zoekt de Volleybalbond de trainer uit, nu zeiden ze 'jullie club heeft een goeie in huis'. Dus was de keus snel gemaakt", verklaart trainingscoördinator Hennie van Haarlem. De al langer bestaande opleiding voor jeugdtrainer bij een vereniging is dit jaar in een efficiënter jasje gestoken. "Vroeger was je twintig zaterdagen druk, nu omvat de hele cursus niet meer dan vier vrijdagavonden. De Bond is een stuk soepeler geworden."

De deelnemers leren hoe ze trainingen voor de jeugd moeten samen stellen, hoe ze het beste de basistechnieken van het volleybal, via een bepaald opbouwschema, kunnen overbrengen en wat er organisatorisch nodig is om de diverse spelvormen tot hun recht te laten komen.

De cursus Verenigingsjeugdtrainer kent een landelijk opzet, maar de bondsregio (in dit geval de regio Oost) betaalt de docent. De zaalhuur komt voor rekening van de organiserende vereniging (dus: D-O-C-STAP Orion). De club betaalt ook het cursusgeld voor de eigen leden. Trainers of toekomstige trainers van andere verenigingen zijn bij deelname twintig Euro kwijt. Afgaande op het voorgaande is het niet verwonderlijk dat de meerderheid (19) van de cursisten uit de gelederen van D-O-C-STAP Orion komt, de overige vijf hebben hun roots in de Oostgelderse regio: verenigingen als Volga/Gaanderen, Smash/'s Heerenberg, Gemini/Borculo en SNO/Bree-denbroek. Er zijn vier opleidingsniveaus. Het eerste niveau levert trainers af voor de met volleybal beginnende jeugd, die als docent ook bij de recreanten aan de bak kunnen.

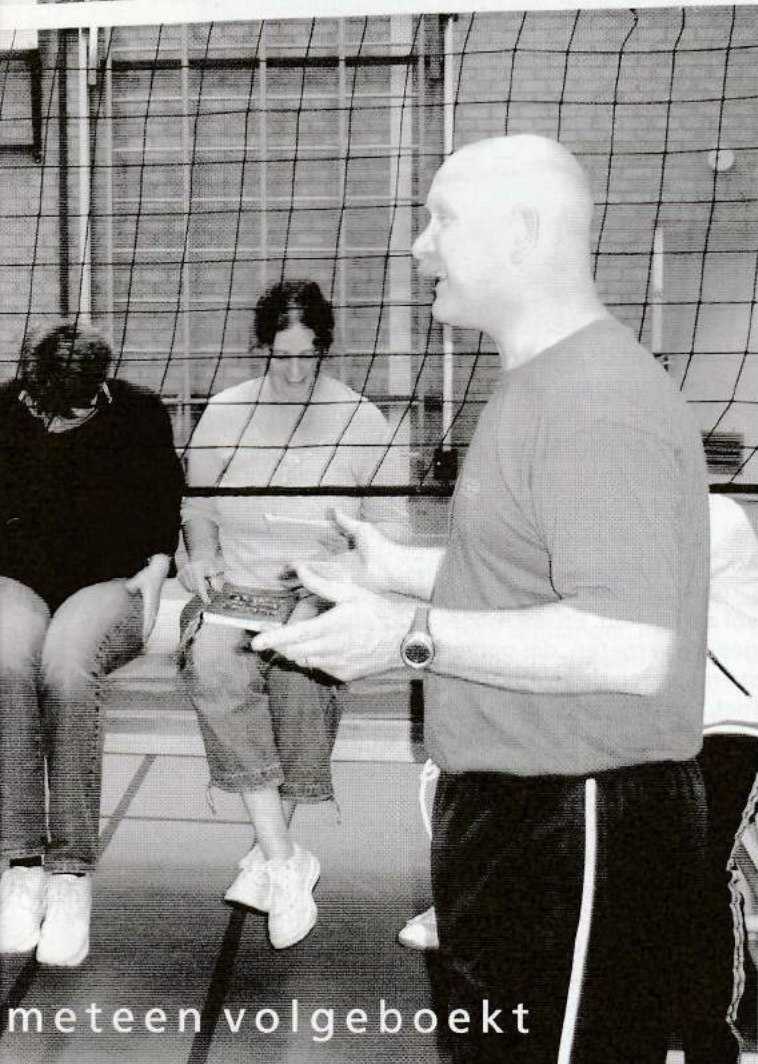

Cursus jeugdtrainer

Trainingscoördinator Hennie van Haarlem vindt het belangrijk om een goed trainingskader voor de jeugd binnen een vereniging op te bouwen. En het liefst met veel jongeren, omdat die qua leeftijd niet te ver afstaan van de jeugd die ze de beginnenden van volleybal dienen bij te brengen. De jeugd moet de jeugd bezig houden. "Ze spreken hun taal, weten vaak meer wat er bij ze leeft dan een oudere generatie. Belangrijk is, ook al klinkt dat een beetje belerend, dat we als vereniging een grote groep jeugd niet verloren laten gaan. Dat we, voorzover mogelijk, voorkomen dat sommige leeftijdsgroepen op straat gaan rondhangen."

Orion Expres redacteur Rob Lureman noteert de opmerkingen van Elroy Bazen en Maureen Roudijk.

De fusie met het zo jeugdrijke Huevo '85 leidt in dat opzicht tot verplichtingen. "Van de 600 leden bestaat inmiddels bijna de helft uit jongeren beneden de twintig jaar. Daar zijn we ontzettend blij mee, maar je moet ze ook verantwoord opvangen. Dus heb je goed opgeleide docenten nodig en dan zijn we inderdaad heel gelukkig met de belangstelling voor de cursus van de jeugd die in leeftijd slechts een paar jaar boven sommige deelnemers zit. Aan de andere kant moet je natuurlijk even blij zijn met de deelname van dertigers of veertigers die veel ervaring en kennis meebrengen en dat ook kunnen overdragen. Een aantal heeft het trainersdiploma lang geleden behaald. Voor hen is het een soort opfriscursus. Die mix tussen jong en oud maakt de cursus leuk en afwisselend voor zowel docent als deelnemers." Wat succes heeft, is rijp voor herhaling en dat geldt volgens Van Haarlem ook voor deze cursus.

Maureen Roudijk (18 jaar, student Sport en bewegen aan het Graafschap College) en Elroy Bazen (17, examenjaar Vmbo) zijn twee van de cursisten Verenigingsjeugdtrainer.

"Ik vind het belangrijk om de oefenstof die ik hier opsteek over te brengen op de generatie onder mij", zegt Elroy. "Ik wil nog een jaartje meelopen als assistent en pas daarna als jeugdtrainer aan de slag gaan. Hoe meer ervaring ik opdoe, des te beter kan ik, wat ik leer, in de praktijk brengen."

Elroy is als speler actief bij Heren 5 om het contact met de basis van het volleybal niet te verliezen. Daarnaast maakte hij zich afgelopen seizoen met Ria Loos en Diny Nas verdienstelijk als hulptrainer bij de mini's van niveau 5 (de leeftijd van negen tot tien jaar). Elroy is in gedachten al bezig met de eigen jeugdgroep die hij na volgend seizoen als trainer onder zijn hoede kan nemen. Hij hoopt dat dit team ook kan profiteren van de vervolgstudie 'Sport en bewegen' die ook hij bij het Graafschap College wil gaan volgen.

Net als Elroy trainde Maureen Roudijk afgelopen seizoen de mini's van D.O.C-STAP Orion. Op niveau 4 (negen tot tien jaar). "Samen met Kelly Bruil." Ook was ze assistent van Karel Mollevanger bij de training van het opleidingsteam van B 1 en C 1, een jeugdgroep van dertien en veertien jaar. "Die beginnen net te puberen met alle gevoeligheden van dien. Omdat ik nog maar vier jaar ouder ben, weet ik precies hoe dat voelt. Daardoor ben je beter in staat ze op te vangen bij iets dat voor een cursist van boven de dertig of veertig misschien niet helemaal te begrijpen is." Maureen, als speelster actief in

Dames 4, vindt het leuk om met kinderen om te gaan en ze iets te leren over volleybal. "Ik ben op een leeftijd dat ik me spelenderwijs nog nieuwe technieken eigen kan maken en dat heel relaxed op die kinderen kan overbrengen. Voor ouderen ligt dat begrijpelijkerwijs soms veel moeilijker."

Docent Marinus Wouterse laat er, na een intensief theoriegedeelte, ook in de praktijk geen gras over groeien.

"Wees niet bang om in de verdediging naar voren te bewegen! Maar doe ook niet moeilijk als het niet lukt", klinkt het vriendelijk, maar beslist in de sportzaal. "Geen geforceerde, onnatuurlijke bewegingen met kans op blessures! Doe dan maar een stapje terug. Als je de jeugd maar kunt bijbrengen hoe het moet. Het gaat om het verhaal en de bijbehorende beweging. Als zij doen wat jij en ik bedoelen, ben ik dik tevreden!" ■

Violenactie breekt alle records

De jaarlijkse violenactie, ditmaal voor de vijftiende maal gehouden, is een overdonderend succes geworden. Overall in Doetinchem en omgeving ontluiken weer de paarse, gele, rode of meerkleurige violen.

De groeikansen zijn goed: de maand mei bracht vooral veel regen.

Zo heeft ook tegenspoed zo zijn voordelen.

Paul Löwenthal, de motor achter de violenactie.

Met bestelbusjes en personenauto's werden de kistjes aan huis bezorgd.

Er werd met de actie een bedrag van bijna drieduizend euro voor de verenigingskas opgehaald. Voor het eerst werd het aantal van duizend kistjes violen overschreden. In totaal brachten de leden 1100 kistjes aan de man. Ter vergelijking: vorig jaar ging het om 751 kistjes, in 2004 waren het er 690 en in 2003 kwam men uit op 837 verkochte kistjes.

Organisator Paul Löwenthal heeft er de handen vol aan gehad. En we mogen vooral niet zijn echtgenote vergeten, die opmerkt: „Als hier de laatste maanden de telefoon overging, riepen we met z'n allen: de violen!“ Paul zelf maakt al minstens 25 jaar deel uit van Heren 7 en ook dit team heeft zich verdienstelijk gemaakt door te zorgen voor de distributie.

Hoe gaat de violenactie in zijn werk? Paul Löwenthal maakt eerst grote enveloppen aan, waarin een fikse hoeveelheid aantal bestellijsten, gesponsord door drukkerij De Repro, worden gedaan. De enveloppen gaan vervolgens naar de coördinatoren, die ze weer verder geven aan de teamtrainers. Deze laatste zorgen ervoor, dat iedere speler een aantal bestelformulieren krijgt. Vervolgens gaan de leden in hun buurt huis-aan-huis rond om de bestellingen op te nemen.

„Het moeilijkst van alles is natuurlijk de bestelformulieren weer op tijd binnen te krijgen,“ zegt Paul. „Dat kost heel veel telefoontjes extra.“ Maar de jeugd heeft dit jaar heel erg zijn best gedaan. Paul denkt dat het vooral komt door de fusie met Huévo: „Vooral de jonge jeugd heeft er zoveel mogelijk bestellingen uit weten te slepen. Er bloeien nu héél veel violen in de wijken De Huet en Dichteren.“

Eind maart hebben de mannen van Heren 7 de elfhonderd kistjes in één zaterdag bezorgd. Dat was een hele organisatie. De oprit bij het huis van Löwenthalaan de Holterweg leek wel een bloemenveiling. Vijf-, zeshoog stonden de kistjes opgestapeld. „Voor het transport hadden de garages Herwers en Auto Hercom ene tweetal bestelwagens ter beschikking gesteld, maar het bleek toch nodig nog aan aantal particuliere wagens, soms met aanhanger, in te schakelen,” zegt Paul. Hij geeft ook aan, dat het hard werken was die zaterdag, maar dat zijn team er ook heel veel voldoening van had. Al werd het natuurlijk vrij laat.

De tien jeugdleden met het hoogste aantal verkochte kistjes konden, net als in voorgaande jaren, weer rekenen op een lekkere tractatie bij ijsalon Friûl, die ditmaal voor zo'n honderd euro bonnen beschikbaar had gesteld. De hoofdprijs was voor Jaël Veenstra, die 59 kistjes wist af te zetten. Daarop volgden: Marjolijn van Haarlem met 57, Ezgi en Eylem Dogan 44, Jet Timmers 30, Jecce Thomassen 28, Ruben Dieleman 28, Luka Swijtink 27 en Lieke de Haar, Krista Jansen en Willeke van Renssen ieder 25 kistjes.

De feestelijke prijsuitreiking en het smullen van de ijsjes vond plaats op een zonnige dertiende mei op het terras van Friûl. Daarbij waren ook veel trainers en ouders aanwezig. En de violen? Ja, die kwamen als vanouds weer van Kwekerij en Tuincentrum Hiddink uit Sinderen. „Hiddink levert ons al vijftien jaar zo. Ze zijn coulant en bieden een goede prijs,” aldus een tevreden 'violier' Paul Löwenthal. ■

Overal in
Doetinchem
bloeien
de violen

Op deze pagina de namen en adressen van de bestuursleden van D-O-C-STAP Orion. Als je vragen, opmerkingen, suggesties of ideeën hebt, bedenk dan eerst bij wie je het beste terecht kunt of kijk op www.orion-web.nl. Dat bespaart het bestuur een heleboel tijd en geregeld en je hebt eerder antwoord.

Bestuur

Voorzitter	Hans Meijer (0314) 34 09 48 hans50_meijer@hotmail.com
Secretaris	Joke Emaus (0314) 34 53 63 info@orion-web.nl
Penningmeester	Jos Pasman (0314) 34 15 28 jpasman@xs4all.nl
Bestuursleden	Wim Dieleman <i>Aandachtsvelden sponsoring en acties</i> (0314) 32 39 35 wimdieleman@tva-reclame.nl
	Hennie van Haarlem <i>Aandachtsvelden dames-, heren- en jeugdlijn</i> (0314) 34 15 89 h.haarlem@wxs.nl
	Ben Menting <i>Aandachtsvelden recreanten, PR & communicatie, vrijwilligers</i> (0314) 34 05 60 b.menting@chello.nl
Commissieleden	zie www.orion-web.nl .
Ledenadministratie	Rensje van Haarlem Eindhovenlaan 25 7002 HE Doetinchem (0314) 34 15 89 ledenadministratie@orion-web.nl

Stichting Topvolleybal Orion

Postbus 666
7000 AR Doetinchem
www.docstap-orion.nl

Voorzitter	Raad van Bestuur
Penningmeester	Theo Vriezen
Secretaris	Ed Jansen Venneboer
	Jan Dekker
Directeur	Jos Tiemesen
Technische zaken	Managementteam
Communicatie	Erik Veenstra
Algemene zaken	Wilfried Holders
	Gerard Wesselink
Secretariaat	Bedrijfsbureau / ondersteuning
Financiën	Nicolien Rensink
	Gerton van de Craats

Jeugdcommissie

Lijncoördinator	Kim Wolswijk Sikkeldreef 120 7006 KX Doetinchem (0314) 36 55 36 kimwolswijk@hotmail.com
Circulatie- en Minivolleybal jeugd tot 12 jaar	
Lijncoördinator	Aukje Vollema Wilhelminastraat 109 7001 GV Doetinchem (0314) 34 39 69 aukje@burowittenburg.nl
Meisjes C	
Lijncoördinator	Jorinca Simmelink Garonnedal 13 7007 HM Doetinchem (0314) 36 46 05 sim100@chello.nl
Meisjes B	
Lijncoördinator	Diny Nas Bieslookveld 66 7006 TH Doetinchem (0314) 32 39 75 dinyenas@chello.nl
Meisjes A	
Lijncoördinator	Lidy Jansen Thomas a Kempisstraat 36 7009 KT Doetinchem (0314) 34 57 45 jansenx4@wanadoo.nl
Jongens	
Secretariaat	Jorinca Simmelink Garonnedal 13 7007 HM Doetinchem (0314) 36 46 05 sim100@chello.nl
JC-lid	Ans Lammers Vlierbes 13 7006 SB Doetinchem anslammers@hetnet.nl (0314) 33 45 01
Voorzitter	Rob Buiting Uylenbroeklaan 49 7006 PM Doetinchem (0314) 36 61 03 rob.buiting@mail.ing.nl

Bezorgers

Wijk 1	Frederieke Schut (Louise de Colignystraat 5)
Wijk 2	Diny Kuiperij (Van Entstraat 33), Marjolijn van Haarlem (Eindhovenlaan 25)
Wijk 3	Nienke Rijntjes (Calslaan 11) Anke en Laura Bloem (Gr. v. Prinstererlaan 14)
Wijk 4	Ralf van de Boom (Frans Halsweg 4)
Wijk 6	Irene Snijder (De Vlierbes 95) Lobke Snippe (Dilleveld 33) Eline van der Maas (Marjoleinveld 24)
Wijk 6/7	Anouk Hesseling (Dichterseweg 117) Ab Been (Plattenburgstraat 214)
Wijk 7	Linda van Hall (Hof van Edinburg 23)
Wijk 8/9	Karin Bazen (Prins Alexanderstraat 122)
Wijk 9	Wessel Staal (J.G. Heuthorststraat 35) Dinie Kuiperij (Van Entstraat 33)

Adverteerders
(centrum en wijk 5)
en coördinatie
bezorging

Ab Been
(0314) 33 48 32
abbeen@hetnet.nl